Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1682 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 23 septembrie 1954

Agrotehnica înaintată — chezășie a sporirii recoltelor

ÎN ORICE PARTE A ȚĂRII pe orice fel de pămînt și în orice fel de condiții climaterice, aplicarea creatoare a metodelor agrotehnice înaintate are un cuvînt hotărîtor în obținerea recoltelor bogate.

Însămînțarea la vreme într-un teren bine pregătit, executarea la timp a lucrărilor de întreținere și folosirea îngrășămintelor chimice a adus anul acesta, gospodăriei colective din Dorobanți, regiunea Arad, o recoltă de sfeclă de zahăr de 33.000—35.000 kg. la hectar de pe cele 100 hectare însămînțate cu această cultură. Agrotehnica înaintată, folosită cu chibzuință, potrivit cu particularitățile pămînturilor și climei, a adus succese însemnate și altor gospodării de stat, gospodării colective, întovărășiri agricole și multor țărani muncitori cu gospodării individuale, făcînd să crească producția de cereale, plante tehnice, cartofi și legume etc.

Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani acordă o atenție deosebită măririi producției agricole vegetale și în special a producției de cereale. În următorii 2-3 ani, producția globală de cereale trebuie să ajungă la 10.500.000 tone. În același timp, trebuie să sporească considerabil producția bumbacului, a sfeclei de zahăr, inului, cînepei, florii soarelui, rapiței, tutunului, a cartofilor și legumelor.

Pentru sporirea producției globale la toate culturile agricole, de un mare ajutor va fi descoperirea și darea în folosință de noi terenuri. Dar pentru a atinge și depăși prevederile Proiectului, această măsură nu este suficientă. Numai dacă se va ridica în același timp și producția medie la hectar vom putea obține un avînt al producției agricole vegetale, iar producția la hectar poate fi ridicată simțitor prin folosirea agrotehnicii înaintate.

Folosirea agrotehnicii înaintate este o sarcină de seamă a utemiștilor și tinerilor țărani muncitori din gospodăriile agricole colective și întovărășiri, cît și a celor cu gospodării individuale precum și a muncitorilor din S.M.T. și gospodării agricole de stat. Lucrarea pămîntului după regulile științifice nu-i ușoară și nici simplă. Ea necesită o cunoaștere amănunțită în scopul obținerii de rezultate bune. Introducerea metodelor agrotehnice în munca agricolă reprezintă un aspect al luptei pentru victoria noului în viața satelor noastre. Se știe cît de drag îi este tineretului tot ce e nou și reprezintă progresul, cît de dornic este el de a participa cu tot entuziasmul său la victoria noului. Acest fapt ilustrează sarcina de mare răspundere a activiștilor utemiști și a tuturor utemiștilor, de a fi agitatori pasionați în rîndurile tineretului de la sate pentru aplicarea metodelor de muncă înaintate. Utemiștii sînt datori nu numai să învețe și să aplice agrotehnica. Ei trebuie, în același timp, să popularizeze larg în rîndurile țăranilor muncitori metodele agrotehnice înaintate, să-i lămurească asupra avantajelor ce decurg din aplicarea acestora, să-i mobilizeze pentru a folosi aceste metode în munca lor.

Organizațiile U.T.M. pot folosi ca un ajutor prețios în această direcție, scrisoarea colectivă a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și țăranilor din unele unități agricole socialiste și a țăranilor muncitori cu gospodării individuale din unele comune din regiunea Galați, care în angajamentele lor vorbesc concret despre metodele agrotehnice pe care le vor aplica în campania de toamnă pentru obținerea de producții sporite.

În momentul de față oamenii muncii de pe ogoare desfășoară o acțiune de o mare însemnătate pentru recolta anului viitor: campania agricolă de toamnă. Acum se recoltează produsele de toamnă, se fac arături pentru însămînțările de toamnă și arături adînci pentru însămînțările din primăvara viitoare. La toate aceste lucrări utemiștii și tinerii țărani muncitori pot aplica într-o măsură largă metode agrotehnice înaintate, pot atrage cît mai mulți țărani muncitori să le aplice și ei, la rîndul lor.

Recoltarea la timpul potrivit, nici prea devreme dar nici prea tîrziu, influențează destul de mult cantitatea de produse obținută. Cu ajutorul inginerilor și tehnicienilor agronomi, utemiștii și tinerii pot să știe care este epoca cea mai potrivită pentru recoltare, pot să ajute pentru ca toți țăranii muncitori să-și strîngă roadele la timp. Ajutorul inginerilor și tehnicienilor este prețios și în ceea ce privește păstrarea recoltei, pentru a o feri de degradare, de stricăciuni.

Însămînțarea cerealelor de toamnă, cere, de asemenea, să fie executată la vremea cea mai potrivită, astfel încît gerurile iernii și zăpada să găsească semănăturile bine înfrățite, să nu le poată distruge. La executarea însămînțărilor, utemiștii trebuie să lupte pentru extinderea unor metode înaintate — cum sînt semănatul în rînduri încrucișate sau în rînduri dese, care aduc sporuri mari de recoltă la hectar — să vegheze ca pămîntul să fie bine pregătit, iar sămînța curățită și tratată.

În unele regiuni, ca București, Craiova, Bîrlad, se mai practică încă metoda învechită și dăunătoare a semănatului „pe piele". Organizațiile U.T.M din aceste regiuni trebuie să lupte împotriva acestei metode, să ducă muncă de lămurire în rîndurile tuturor țăranilor muncitori pentru renunțarea la această metodă care aduce pierderi serioase de recoltă.

Recolta culturilor care vor fi însămînțate în primăvara viitoare depinde foarte mult de faptul dacă ele vor fi însămînțate în arătură adîncă de toamnă sau nu. Proiectul de Directive prevede ca, începînd chiar din acest an, să se asigure în gospodăriile de stat, gospodăriile anexe, gospodăriile colective și întovărășiri, însămînțarea culturilor de primăvară numai în arătură adîncă de toamnă. Această prevedere trebuie îndeplinită și, mai mult decît atît, extinsă cît mai larg și în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale. Organizațiile de bază U.T.M. de la sate sprijinite în mod efectiv de comitetele regionale și raionale, trebuie să desfășoare o activitate bogată în acest scop, să contribuie la executarea arăturilor adînci pe suprafețe cît mai mari.

Sarcini de seamă revin acum în campania agricolă de toamnă utemiștilor și tinerilor ingineri și tehnicieni agronomi. Ei pot și trebuie să aducă cea mai mare contribuție la răspîndirea și aplicarea metodelor agrotehnice înaintate. Fiind în permanență pe teren, în mijlocul țăranilor muncitori, sfătuindu-i și îndrumîndu-i cu atenție, ei își vor putea îndeplini bine această sarcină.

Utemiștii și toți tinerii țărani muncitori sînt chemați să fie în primele rînduri pentru extinderea agrotehnicii înaintate, să contribuie și în acest fel la sporirea producției agricole, la creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Lucrările Conferinței mondiale a muncitorilor din industriile chimică, similare și petrol

Miercuri au început la Casa de cultură a sindicatelor din București lucrările Conferinței mondiale a muncitorilor din industriile chimică, similare și petrol.

La conferință participă delegați, invitați și observatori din 31 de țări, reprezentînd organizații sindicale din ramurile industriilor chimică, similare și petrolieră, afiliate și neafiliate la Federația Sindicală Mondială.

În sală se află, printre alții, delegați din Franța, Italia, Germania, U.R.S.S., reprezentanți ai muncitorilor chimiști și petroliști din țările Americii Latine — Venezuela, Mexic, Cuba, Chile, Ecuador etc., din R. P. Chineză, Indonezia, Iran și alte țări din Asia.

Ședința din dimineața primei zile a lucrărilor Conferinței a fost prezidată de Eduard Fink (Franța), care a rostit un scurt cuvînt de deschidere.

Participanții la Conferința au fost apoi salutați de tov. Ion Dobre, secretar al C.C.S., în numele Consiliului Central al Sindicatelor și al oamenilor muncii din R.P.R.

După adoptarea ordinei de zi, s-a dat citire unor telegrame de salut primite din partea unor organizații sindicale din diferite țări, al căror reprezentanți nu au putut participa la lucrările Conferinței.

Cu vii aplauze a fost întîmpinată citirea mesajului de salut pe care cunoscutul savant francez Fréderic Joliot Curie l-a adresat Conferinței în numele Federației Mondiale a Oamenilor de Știință.

Conferința a primit apoi salutul unei delegații a oamenilor muncii din industriile de petrol și chimie din R.P.R.

Întîmpinat cu căldură de participanții la Conferință, a luat apoi cuvîntul Luigi Grassi, secretar al Federației Sindicale Mondiale.

Ședința de după amiază a fost prezidată de Nikolai Kovalev, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria chimică din U.R.S.S., conducătorul delegației sovietice la Conferință.

Participanții au ascultat raportul intitulat: „Sarcinile sindicatelor din industriile chimică, petrol și industriile similare pentru întărirea unității de acțiune a muncitorilor în lupta pentru revendicări economice și sociale, pentru independența națională și pentru pace", prezentat de Bianchi Lima (Italia).

Au început apoi discuțiile. Au luat cuvîntul: Iosif Nepovim (R. Cehoslovacă) și Osvaldo Calvetti (Franța).

Lucrările Conferinței continuă.

(Agerpres)

„Festivalul filmului din R. P. Chineză"

Intre 25 septembrie și 6 octombrie se va desfășura în întreaga țară „Festivalul filmului din R.P. Chineză", organizat cu ocazia împlinirii a 5 ani de la proclamarea Republicii Populare Chineze.

În Capitală, festivalul va avea loc cu începere din ziua de 29 septembrie la cinematograful Patria unde vor rula filmele: „Asaltul fortului din munți", „Scrisoarea cifrată", „Stepa în flăcări", „Soldatul de oțel", „Recoltă îmbelșugată", „Poarta nr. 6" „Poveste de iubire".

În țară, „Festivalul filmului din R. P. Chineză" se va desfășura în orașele Cluj, Cîmpia Turzii, Galați, Brăila, Bacău, Ploești, Arad, Timișoara, Reșița și Craiova.

În săptămîna de la 27 septembrie, la 3 octombrie, în Capitală, vor mai fi prezentate următoarele producții ale studiourilor cinematografice din R. P. Chineză: „Soldatul de oțel" la cinematograful Tudor Vladimirescu, „Poarta nr. 6" la cinematograful Nicolae Bălcescu, „Ciao-i man" la clubul Grivița Roșie.

În Capitală, la 30 septembrie, vor fi prezentate în premieră filmele: „Asaltul fortului din munți" la cinematograful Republica și I. C. Frimu „Recoltă îmbelșugată" la cinematograful Elena Pavel.

(Agerpres)

In cinstea celui de al II-lea Congres al P. M. R. și a zilei de 7 Noiembrie

Tineretul participă la sporirea producției bunurilor de larg consum

Mai multă îmbrăcăminte

TG. JIU (de la corespondentul nostru).

Răspunzînd chemării la întrecere a întreprinderilor din regiunea Stalin, numeroase colective de muncitori din raionul Tg. Jiu au ținut zilele acestea consfătuiri de producție cu care prilej și-au luat angajamente în întrecerea în cinstea celui de al doilea Congres al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie.

Astfel, muncitorii, tehnicienii și funcționarii de la fabrica de confecții „Tudor Vladimirescu" din Tg. Jiu s-au angajat ca în intervalul de la 15 septembrie la 30 octombrie să depășească planul de producție lunar cu 2 la sută.

Astfel vor da peste plan 600 perechi pantaloni stofă, 700 halate de protecție din doc și 400 halate de protecție din pînză, ridicînd productivitatea muncii cu 2 la sută față de sarcina de plan. De asemenea vor reduce prețul de cost cu 0,50 la sută față de sarcina de plan, realizînd economii de materii prime, materii auxiliare, combustibil, lubrefianți și piese de schimb în valoare de 10.000 lei și îmbunătățind calitatea produselor cu 2 la sută față de sarcina de plan.

In vederea realizării acestor angajamente ei și-au propus următoarele măsuri tehnico-organizatorice: să aducă perfecționări sistemului „prod-sincron" pe care l-au introdus, să califice 20 muncitori la locul de muncă și să asigure aprovizionarea continuă a locului de muncă cu materii prime.

Copiii vor primi mai multe costumașe

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru).

Muncitorii și tehnicienii cooperativei de producție meșteșugărească „Lacul Roșu" din Gheorghieni s-au angajat ca în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie să-și depășească sarcinile de plan dînd tot mai multe bunuri de larg consum.

Astfel la secția confecții de damă, muncitoarele tinere și vîrstnice au hotărît să-și depășească sarcinile de plan cu 5 la sută, iar cu 1 la sută să îmbunătățească calitatea produselor. Brigada de tineret condusă de utemista Kercșu Margareta I, s-a angajat să-și depășească norma zilnic cu 30 la sută și să îmbunătățească calitatea produselor cu 1 la sută. De asemenea și tovărășii care lucrează în secțiile de comandă s-au angajat să producă peste plan mai multe costumașe pentru copii, pijamale și alte articole în valoare de 13.500 lei.

Muncitorii și tehnicienii cooperativei de producție meșteșugărească „Lacul Roșu" din Gheorghieni fiind antrenați în întrecerea socialistă în proporție de 95 la sută în prima decadă a lunii septembrie au dat peste plan cu 28 raglane mai mult și au economisit totodată însemnate cantități de materiale. Printre muncitorii care s-au evidențiat sînt și tinerii Benedek Ștefan, Bleneși Ana și utemiștii Kercșu Margareta I, Laszlo Irina, Palfi Piroșca care zilnic își depășesc normele cu 40 la sută.

Se extinde întrecerea socialistă în întreprinderile din Arad

ARAD (de la corespondentul nostru).

Alăturîndu-se inițiativei colectivului de întreprinderi din regiunea Stalin, muncitorii și tehnicienii fabricii „Teba" din Arad în cadrul unui miting ținut zilele trecute s-au angajat ca în cinstea Congresului Partidului și a zilei de 7 Noiembrie să depășească planul de producție cu 8.000 metri țesături, să confecționeze din materiale recuperate 500 hăinuțe pentru copii, să introducă 4 desene noi de stambă prin îmbunătățirea procesului tehnologic și prin reducerea orelor de staționare a războaielor.

În această perioadă sectorul finisaj va da 2.000 metri țesături peste plan.

Se va extinde încă la 80 de războaie inițiativa scoaterii din mers a țesăturilor, se vor face economii în valoare de 18.000 lei, iar prețul de cost al produselor va fi redus cu 0,5 la sută.

Pentru ducerea la îndeplinire a angajamentelor muncitorii tineri și vîrstnici au propus unele măsuri tehnico-organizatorice. La secția țesătorie, de pildă, s-a propus să se facă controlul zilnic al umidității firelor și al temperaturii după graficul întocmit. Se va verifica de trei ori pe săptămînă fiecare război și se va face controlul zilnic al urzelii, bătăturii, al spetelor și al ițelor.

Asemenea măsuri s-au luat și de celelalte secții. Intrînd în primul schimb după miting, tinerele din secția țesătorie au și pornit întrecerea. Brigadierele din brigada utemistă nr. 1 care și-au îndeplinit planul pe prima jumătate a lunii septembrie cu 108 la sută. lucrează cu multă însuflețire. Utemista Schuster Elisabeta lucrînd la 4 războaie a depășit sarcinile ce-i reveneau în prima zi de întrecere cu 7 la sută. De asemenea și tînăra Mark Elena și-a depășit în această zi planul cu 3,5 la sută.

Însemnate realizări au obținut și tinerii din secția preparațiuni. Utemistele Iuncer Magdalena și Leisne Barbara lucrînd în schimbul II au depășit norma la depănat cu 50 la sută.

★

Încă de la începutul lunii septembrie, în secțiile întreprinderii textile „30 Decembrie" din Arad s-au ținut numeroase consfătuiri de producție. Colectivul acestei întreprinderi s-a angajat să muncească cu și mai mare avînt, să aplice metodele avansate de lucru pentru a obține noi succese în producție. Chemarea la întrecere lansată de întreprinderile din regiunea Stalin va fi pentru cei ce muncesc în această uzină un nou prilej de a obține însemnate realizări. Colectivul întreprinderii analizînd posibilitățile ce le are își trasează ca sarcină depășirea planului pînă la 7 Noiembrie în sectorul filatură cu 10.000 kg. fire și îmbunătățirea indicilor de utilizare a mașinilor cu 2 la sută. În sectorul de țesătorie se vor lucra 30 de modele noi iar în imprimerie se vor introduce alte 15 desene. In lunile septembrie-octombrie se vor produce prin valorificarea deșeurilor cantități însemnate de fitiluri, chingi pentru harnașamente și izolatori pentru cabluri. Pentru mica mecanizare se vor construi 6 noi aparate de control.

Întrecerea pentru titlul de „cel mai bun țesător" pe întreprindere a cuprins de acum 180 de tineri. Entuziasmul cu care muncitorii tineri și vîrstnici muncesc în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie dovedește hotărîrea lor de a îndeplini cu cinste angajamentele luate.

★ — ★

In urma analizei posibilităților de realizare a planului, Colectivul întreprinderii „7 Noiembrie" din Arad s-a angajat să realizeze peste plan 1800 tone făină, 20 vagoane spirt și 20.000 litri oțet.

Pentru îndeplinirea angajamentelor conducerea întreprinderii a luat din timp o serie de măsuri.

- **Astfel, va mecaniza încărcarea vagoanelor, lucru care va reduce timpul de încărcare și staționare a acestora cu 6 la sută.**
- **Se va confecționa o nouă mașină de scuturat saci, pentru a se evita pătrunderea corpurilor străine în făină.**
- **Se va mecaniza munca manuală de încărcare a cărucioarelor cu materie primă de la gurile ștergătoarelor.**
- **Se vor aplica în cel mai scurt timp 25 inovații și raționalizări, care vor spori productivitatea muncii și vor reduce prețul de cost.**

Aportul cooperatorilor de la „I.C. Frimu-Craiova"

Membrii cooperativei de producție meșteșugărească „I. C. Frimu"-încălțăminte — din orașul Craiova obțin realizări de seamă în întrecerea socialistă.

In această cooperativă se acordă o atenție deosebită folosirii deșeurilor. Astfel prin folosirea deșeurilor în luna ce a trecut, s-au confecționat un număr de 174 perechi sandale.

Întrecerea socialistă pornită în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie cuprinde pe zi ce trece noi și noi muncitori din această cooperativă.

Zilele acestea s-au mai realizat un număr de 385 fețe sandale și 46 perechi sandale. Fruntași în munca de folosire a deșeurilor sînt comuniștii Marinescu Ilie și Dobre Marin. Urmînd pilda comuniștilor, membrii brigăzii utemiste conduse de Chioroiu Eugen își depășesc cu regularitate normele. Responsabilul brigăzii produce zilnic 60 la sută peste sarcinile de plan.

Fabricat la uzinele „Progresul"-Brăila

GALAȚI (de la corespondentul nostru).

Au trecut cîteva luni de cînd la uzinele metalurgice „Progresul" din Brăila, a fost înființată o secție de bunuri de larg consum.

In acest timp muncitorii secției au pus la dispoziția oamenilor muncii o serie de produse ca foraibere pentru ferestre, ciocane de 2 kg., stropitori și altele.

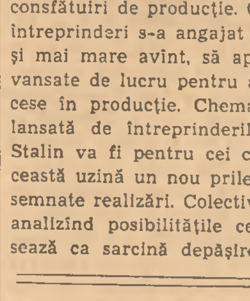
Din dorința de a da cît mai multe produse de larg consum, muncitorii care lucrează în această secție desfășoară larg întrecerea socialistă în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R. și a zilei de 7 Noiembrie.

Intre 1-20 septembrie ei au produs 1800 bucăți de ciocane de 0,500 kg., 8.000 bucăți balamale, 5 căruțe tip Brăila, 2000 buccele pentru roți de căruțe, 900 tigăi cu coadă, 300 fărașe, 100 stropitori, 25.000 bucăți cărămizi pentru construcții și altele. In secția bunurilor de larg consum, în primele rînduri ale întrecerii socialiste se află utemistul Procop Valeriu care și-a depășit zilnic norma cu 67 la sută.

De asemenea o contribuție de seamă la fabricarea căruțelor, a adus-o și maistrul Nicolae Cătănescu. Cu multă însuflețire muncesc și tinerii secției strungărie. Astfel tovarășii Mutulescu Florea și Enescu Ion aplică metoda sovietică Kolesov depășindu-și zilnic normele cu 120—150 la sută.

DRUMEȚIND PE VALEA ALMAȘULUI

(IV) Basmul ogorului de la Rîtul Dragului

„In scopul măririi producției agricole globale, suprafața arabilă a țării urmează să crească la finele anului 1956 pînă la 10 milioane hectare".

(Din Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani).

Cică a fost odată și nu e mult de atunci, în sat la Dragu, un baron tare hrăpăreț de i-a mers vestea peste șapte munți și tot atîtea rîuri. Baronul Betlehen avea ogoare întinse pînă la hotarul Adalinului, Așchileului și pînă dincolo de Trestia. Avea mulți clăcași care trudeau pe acest ogor pentru un boț de mămăligă. Clăcașii stăteau cu copiii, nevestele și bătrînii în bordeie scunde, lipite cu pămînt, ori în niște cuști din bîrne putrezite. Baronul stătea într-un castel la Dragu și în jurul lui forfoteau zeci de servitori. Avea el, în acest castel, nenumărate camere împodobite fiecare cu covoare grele și lucruri scumpe, de te întrebai de ce are nevoie un singur om de atîtea.

Avea pămînt așa de mult acest baron că nici clăcași din șapte sate nu-i ajungeau. Atunci a început să dea pămînt și în dijmă. Dar baronul neomenos, cerea atîta pentru pămîntul dat în parte încît săracul dijmaș se spetea toată primăvara, vara și toamna, el, nevasta și copiii și abia se alegea cu ceva. Mai tot intra în hambarul baronului.

La Rîtul Dragului era un pămînt roditor, dat în dijmă. Almașul ce coboară aici aproape pe dealurile scunde, an de an umplea ogorul de apă. S-au dus dijmașii și-au căzut în genunchi în fața baronului și l-au rugat să facă ceva cu ogorul, să nu se strice, că nu vor avea de unde da partea ce i se cuvenea și nu vor avea nici ei săracele lor bucate. Dar baronul era neomenos. Ca să oprească apele Almașului trebuiau făcute canale de scurgere. Astea cereau muncă și bani din buzunarul baronului. Și de ce să dea el banii de pomană, cînd dijmașul și așa e obligat să-i dea partea lui, fie pămîntul cum o fi. Dacă nu-i place cuiva pămîntul, avea el la cine să-l dea. Că pe atunci așa erau vremurile; pămînt aveau numai cîțiva oameni.

Și an de an Almașul aducea tot mai multă apă pe Rîtul Dragului, transformînd ogorul în mlaștină. Și pînă la urmă pămîntul n-a mai rodit, l-a înecat baronul Betlehen, furînd de la zeci de dijmași și ultima îmbucătură.

Așa a fost sfîrșitul trist al ogorului de la Rîtul Dragului.

★

Așa începe din nou povestea ogorului de la Rîtul Dragului:

S-au adunat la raionul de partid oamenii din toate satele raionului Jibou. S-a discutat despre Proiectul de Directive ale Congresului Partidului. Printre altele s-a spus că trebuie scotocite hotarele satelor, să se vadă unde există ogor ce poate să rodească. Astfel de pămînturi pe care nu cresc decît buruieni și urzici sînt mai în toate comunele. Trebuie numai bine căutate și găsite.

Orișicît de puțin este, să fie folosit, că pînă în 56 partidul vrea să avem 10 milioane hectare ogoare care să rodească.

Atunci s-a sculat tovarășul Vid Augustin președintele sfatului din Dragu și a spus povestea celor circa 100 de hectare de la Rîtul Dragului. A mai spus că sătenii din Dragu, cum au citit Proiectul de Directive s-au gîndit la ogorul înecat de baronul Betlehen și că sînt dornici să muncească ca pe aceste 100 de hectare să crească recolte bune. Ei vor să se termine povestea tristă a ogorului de la Rîtul Dragului.

★

...Și iată-ne peste 2—3 ani în satul Dragu.

La Rîtul Dragului, în locul cîmpului inundat se întind ogoare roditoare.

Au trecut peste 2 ani de cînd inginerul Alexandru Lavric făcuse planul de canalizare. Au sosit aici tractoare cu pluguri mari care au săpat șanțuri de scurgere. Țăranii muncitori cum apucau un pic de timp liber soseau cu lopeți și hîrlețe. 9.000 ore de muncă voluntară au depus sătenii Dragului ca să-și dea contribuția lor — 100 hectare de ogor — marelui proiect al partidului pentru dezvoltarea agriculturii.

În fiecare duminică fata asta zglobie, Zdroba Anica, secretara organizației utemiste din sat strîngea tineretul la Rîtul Dragului. Chiar și Mitrea Vasile cel mai crîncen jucător al rîpăgușului (joc fecioresc) din Dragu a lăsat jocul și a venit să dea viață ogorului. Venise și moș Briciu Gavril de 70 ani, care a trăit aici zilele cînd la castel se lăfăia baronul hrăpăreț. Au pus oamenii din Dragu umăr lîngă umăr și-au scăpat ogorul de la înec. Au muncit vîrtos în timpul cînd puteau să se odihnească. Dar nu le-a părut rău căci Rîtul Dragului nu mai era al baronului și nici nu se mai dădea în dijmă. Și acest pămînt a fost pus să rodească de brațele lor pentru binele oamenilor care muncesc.

E toamnă și la Rîtul Dragului se strînge porumbul. Au crescut coceni înalți de nu se văd oamenii iar știuleții sînt mari și grași. Se strînge prima recoltă de pe ogorul de la Rîtul Dragului. Fertil ogor! Ogor, făcut parcă numai să dea roade.

Căruțele pline cu știuleți se mișcă greoaie pe șosea. Un grup de pionieri coboară din deal spre Rît să ajute și ei la primul cules. Spre seară, au obosit și s-au așezat în cerc. Un moș le povestește despre vremurile de demult pe cînd era în sat un baron hrăpăreț. Le-a povestit moșul un basm și despre Rîtul Dragului, unde trudeau dijmașii, pe care baronul i-a lăsat fără pîine. Copiii au ascultat cu multă luare aminte basmul.

Așa se sfîrșește basmul ogorului de la Rîtul Dragului.

★

Să facem aici popas de drumeție. Nu fiindcă n-am avea ce să mai scriem. Drumețind pe Almaș în sus, te poți convinge că nu numai la Jibou, Bălan, Baica sau Dragu oamenii se gîndesc cum să dea viață Proiectului de Directive. De la Jibou și pînă la Dragu, valea Almașului este presărată și de alte sate: Varu, Tihău, Gălgău, Chechiș, Rucăr, Hida și altele.

Și în aceste așezări oamenii cată cu grijă în jurul vetrelor lor să vadă ce s-ar putea face după sfatul și îndemnul partidului. Intr-adevăr sînt multe de făcut. Dar cine a drumețit pe valea Almașului, cine a cunoscut oamenii acestei văi, cine a ascultat gîndurile și năzuințele lor de viitor, vă poate spune că Proiectul de Directive a început să prindă rădăcini adînci și prin aceste meleaguri.

Și dacă peste ani va drumeți cineva din nou pe valea Almașului, va putea să ducă acest ciclu mai departe, descriind faptele minunate ale oamenilor care, după îndemnul partidului, au crescut vaci ce dau mult lapte, au plantat livezi cu pomi roditori, au transformat mlaștinile în ogoare fertile...

ȘTEFAN HALMOȘ

Tineri specialiști pentru marile construcții ale R. P. Chineze

Pe întinderile uriașe ale patriei sale, poporul chinez desfășoară o gigantică luptă pentru transformarea Chinei într-o mare putere industrial-agrară, într-un mare stat socialist. Tînăra generație a R. P. Chineze se găsește în primele rînduri ale acestei mărețe opere constructive. Pentru a putea contribui cît mai din plin la lupta întregului popor, tineretul chinez își însușește cu perseverență știința și tehnica înaintată.

Puterea populară asigură tinerei generații care a pornit cu înflăcărare la cucerirea cetății științei, condiții de învățătură nemaiintîlnite altădată. Porțile școlilor sînt larg deschise pentru fiii oamenilor muncii. In cei cinci ani care au trecut de la făurirea R. P. Chineze, au fost construite 20 de noi institute de învățămînt superior. Numărul studenților a ajuns la 220.000. Mereu mai mulți tineri specialiști ies de pe băncile învățămîntului superior, aducînd un aport prețios în cele mai importante sectoare ale construcției economice și culturale.

În fotografia din stînga se poate vedea clădirea impunătoare a bibliotecii Politehnicii din China de sud, iar fotografia din dreapta înfățișează studenți ai acestei Politehnici făcînd practică într-un atelier mecanic modern.

ATOMUL SUPUS

— O centrală electrică pe bază de energie atomică —

V. Romadin
doctor în ştiinţe tehnice
laureat al premiului Stalin

Mulţi cred poate, că energia atomică a fost recent descoperită de om. Aceasta nu este adevărat. In natură se observă necontenit manifestarea acestei energii. Lumina soarelui, de pildă, este rezultatul direct al degajării de energie atomică, iar întreaga viaţă pe pămînt este produsul radiaţiei solare. Cîndva omul nici nu presupunea existenţa energiei atomice, dar acum el a învins-o şi a silit-o să-l slujească.

Inainte de a vorbi despre centrala electrică pe bază de energie atomică, să ne amintim de felul în care funcţionează agregatele energetice obişnuite.

Pentru producerea energiei electrice se folosesc la centralele termice obişnuite cărbune, petrol sau gaze, ale căror principale elemente combustibile sînt carbonul şi hidrogenul.

Ca rezultat al reacţiilor chimice de ardere, fiecare kilogram de combustibil degajă o anumită cantitate de căldură care se numeşte puterea calorifică a combustibilului. Un kg. de cărbune de calitate superioară are o putere calorifică de 7.000 kilocalorii, petrolul — 10.000 kilocalorii etc.

In ultimul timp oamenii de ştiinţă au învăţat să folosească procesele interacţiunilor nucleare, în cadrul cărora se degajă o cantitate mult mai mare de energie decît în reacţiile chimice obişnuite. Degajarea energiei în procesele nucleare este posibilă fie prin fuziunea (sinteza) elementelor uşoare (hidrogen, litiu) fie prin fisiunea (spargerea, ruperea), nucleelor elementelor grele (uraniu, plutoniu). Energia care se degajă în cadrul interacţiunilor nucleare se numeşte energie atomică, cu toate că ar fi mai just să fie numită energie nucleară. Materialele folosite pentru obţinerea energiei proceselor nucleare se numesc combustibili nucleari. Acele materiale la care energia se obţine prin dezintegrarea nucleelor, se numesc combustibili nucleari de fisiune. La fel ca şi combustibilii obişnuiţi aceştia pot fi caracterizaţi prin puterea lor calorifică. Valoarea ei depinde de felul combustibilului atomic. Uraniul şi plutoniul, de pildă, au o putere calorifică egală cu aproximativ 20 miliarde kilocalorii pe un kilogram, adică de 3 milioane ori mai mare decît puterea calorifică a celui mai bun cărbune.

La sinteza nucleelor uşoare, dintr-un kilogram de combustibil se poate degaja o cantitate şi mai mare de energie. Astfel, la formarea unui atom de heliu din patru atomi de hidrogen, pentru fiecare kilogram de hidrogen se eliberează aproximativ 150 miliarde kilocalorii.

Dacă sub un munte în formă de piramidă cu o bază de 1 km. pătrat şi cu o înălţime de 1 km. punem un kilogram dintr-un astfel de combustibil nuclear şi dacă provocăm „explozia" lui, atunci muntele care are o greutate de 1 miliard tone, va sări în aer pînă la o înălţime de 65 metri.

Reacţia de sinteză nucleară se foloseşte la bombele cu hidrogen pentru obţinerea unei explozii. Este dificil de a indica în prezent procedee de folosire a acestui proces în scopuri industriale, întrucît reacţiile termonucleare au loc la temperaturi foarte înalte, care se măsoară în milioane de grade.

Pentru obţinerea energiei electrice pe baza energiei nucleare se folosesc în prezent combustibilii nucleari de fisiune. Singurul element natural de fisiune, cel mai convenabil pentru obţinerea de energie, este uraniul 235. Acesta este un metal avînd culoare cenuşiu-deschis şi o mare greutate specifică. O bilă de uraniu cu un diametru de 45 mm. cîntăreşte un kilogram. Uraniul 235 se găseşte în natură sub formă de impuritate în uraniul 238. Fracţiunea infimă de U 235 pe care o găsim în rezervele de minereu de uraniu ar îngreuna dezvoltarea energeticei nucleare dacă nu s-ar fi găsit procedee de obţinere a unor combustibili nucleari artificiali. Asemenea combustibili sînt în prezent plutoniul 239, obţinut din uraniu 238 şi uraniul 233, obţinut din thoriu 232.

Posibilitatea formării combustibililor artificiali permite folosirea aproape integrală a rezervelor naturale de uraniu şi thoriu. S-a calculat că întreaga cantitate de energie nucleară înmagazinată de natură în uraniu şi thoriu depăşeşte de mai multe ori toate rezervele energetice de cărbune, turbă, petrol, gaze şi de alte substanţe organice. Ştiinţa a făcut astfel un dar generos omenirii, eliberînd-o pentru mult timp de ameninţarea foametei de combustibil.

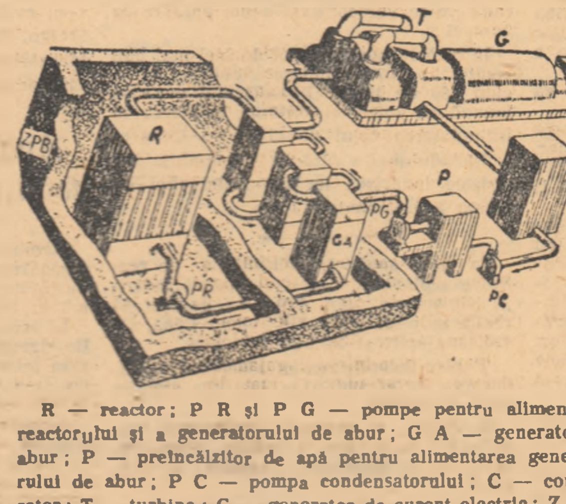
Pentru a răspunde la întrebarea cum se desfăşoară procesul de obţinere a energiei din combustibilii de fisiune, trebuie să amintim că un atom de uraniu 235 are un nucleu care este format din 92 particule încărcate pozitiv — protoni — şi 143 particule care nu au sarcină electrică — neutroni. Numărul mare de protoni încărcaţi cu electricitate de acelaşi fel (pozitivă) face ca nucleul de uraniu să fie nestabil, întrucît forţele electrice care există în protoni se străduiesc permanent să spargă nucleul (după cum se ştie, sarcinile de acelaşi fel se resping). Stabilitatea nucleului se menţine numai datorită unor forţe şi mai puternice, care poartă numele de forţe nucleare. Ele predomină asupra forţelor electrice şi menţin astfel stabilitatea nucleului. Putem să ne facem o imagine despre puterea forţelor nucleare după densitatea neobişnuită pe care o are substanţa în nucleu. Precum se ştie densitatea apei este egală cu o tonă pe un metru cub. Densitatea substanţei nucleare comprimată de forţele nucleare este aproximativ de 100.000 miliarde tone pe un metru cub. Dacă timbrul de 40 copeici, care cîntăreşte 40 miligrame, ar fi făcut din substanţă nucleară, el ar cîntări nu mai puţin de 5 milioane tone.

Degajarea energiei nucleare are loc la dezintegrarea nucleelor. În analogie cu arderea combustibililor obişnuiţi, se pot dezintegra numai nucleele excitate. Excitarea nucleului de uraniu 235 are loc la unirea sa cu un neutron. Noul nucleu care se formează este puternic excitat, „încălzit" şi nu este în stare să-şi menţină forma sa sferică iniţială.

Nucleul se întinde formînd un loc îngust, gîtuit. In acest moment încep să acţioneze între cele două părţi ale sale forţele electrice de respingere, care rup nucleul în două bucăţi. După cum se vede neutronul are rol de „incendiator" în procesul de dezintegrare a nucleului.

Cele două bucăţi care s-au format se îndepărtează în sensuri opuse cu viteze uriaşe. Noi ştim că temperatura unui corp oarecare este cu atît mai mare cu cît se mişcă mai repede atomii sau moleculele care compun acest corp. Făcînd calculul corespunzător putem stabili că vitezei cu care zboară bucăţile atomului distrus îi corespunde o temperatură de 400—500 miliarde grade.

Schema centralei electrice care funcţionează pe bază de energie atomică.

R — reactor; P R şi P G — pompe pentru alimentarea reactorului şi a generatorului de abur; G A — generator de abur; P — preîncălzitor de apă pentru alimentarea generatorului de abur; P C — pompa condensatorului; C — condensator; T — turbina; G — generator de curent electric; Z P B — zid protector din beton.

81 la sută din întreaga energie degajată la dezintegrarea nucleară se obţine de la „schijele" nucleare rapide. Prin urmare, în linii principale, energia nucleară este analoagă celei termice, întrucît ultima nu este altceva decît mişcarea particulelor (molecule, atomi) substanţei încălzite. Această concluzie despre natura energiei atomice determină metodele folosirii ei pentru obţinerea căldurii.

Este foarte important să subliniem că la dezintegrarea nucleului de uraniu, în afară de cele două bucăţi, se eliberează 2 sau 3 neutroni. Aceştia pot excita alte 2 sau 3 nuclee de uraniu, ceea ce înseamnă că reacţia va continua mereu ca o reacţie care se autoaccelerează, crescînd ca o lavină. Acest proces se desfăşoară foarte repede. De pildă, într-o bucată mare de uraniu dezintegrarea majorităţii nucleelor se face în a doua milioana parte dintr-o secundă. Pe acest principiu sînt construite bombele atomice.

Posibilitatea folosirii energiei atomice în scopuri energetice a apărut numai atunci cînd omul a învăţat să dirijeze dezintegrarea nucleelor, să o regleze şi să o menţină la o viteză anumită, dată. Instalaţia unde are loc procesul de reglare a dezintegrării nucleului poartă denumirea de reactor nuclear (pilă atomică). Din punct de vedere al rolului său el este analog cu focarul cazanelor de la centralele termice obişnuite. Pentru obţinerea puterii necesare se introduce în reactor o cantitate corespunzătoare de combustibil nuclear. „Schijele" formate prin fisiunea nucleului se ciocnesc de nucleele celorlalte elemente şi le transmit energia lor. Combustibilul nuclear însuşi şi materialele care îl înconjoară se încălzesc repede. Dacă această căldură nu este „evacuată" la timp din reactor, acesta se topeşte repede. Răcirea reactorului se face cu ajutorul apei, gazelor (cel mai des utilizat este heliul) sau al metalelor lichide (potasiu, sodiu).

Aceste lichide de răcire curg prin numeroase ţevi mici care trec prin reactor. Pompe speciale sau suflante forţează circulaţia neîntreruptă a materialelor de răcire.

Pentru a obţine puterea necesară trebuie reglat fluxul de neutroni. De aceea pentru reglarea puterii reactorului se dirijează în mod corespunzător fluxul de neutroni. Aceasta se face cu ajutorul unor materiale speciale care absorb neutronii. Unul din aceste materiale este cadmiul. Introducînd în interiorul reactorului bare făcute din cadmiu, se poate mări sau micşora numărul neutronilor „de aprindere". Odată cu variaţia fluxului de neutroni variază şi puterea reactorului.

În timpul funcţionării reactorului nu se obţin temperaturi înalte. In ei nu se aprinde o flacără ca în focarul cazanelor cu abur. În anumite părţi ale reactorului temperatura se menţine între 250 şi 600 grade.

Acum vom vorbi despre centrala electrică modernă pe bază de energie atomică. Ea cuprinde 4 secţii principale: secţia de reactori, secţia de generatori de abur, secţia de turbine şi secţia electrică (vezi figura). În prima secţie sînt instalaţi unul sau mai mulţi reactori. Această secţie este inima centralei. După cum s-a arătat, la dezintegrarea nucleului se obţine energia, datorită căreia se încălzesc apa, gazele sau metalele lichide ce trec prin ţevile reactorului. La răcirea cu apă a reactorilor, aceştia se încălzesc pînă la o temperatură de 250—300 grade la o presiune de 50—100 atmosfere şi chiar mai mult; la răcirea cu metale şi gaze temperatura poate ajunge pînă la 500—550 grade. Materialele încălzite trec în generatorii de abur unde lichidul fierbinte cedează căldura sa pentru obţinerea unui abur cu o presiune de 10—15 atmosfere supraîncălziţi la o temperatură de 200—500 grade.

Trebuie să remarcăm, că în timpul funcţionării reactorului se degajă un mare număr de neutroni şi un flux puternic de aşa numite raze gamma. Atît neutronii cît şi razele gamma sînt foarte periculoase pentru sănătatea omului. De aceea reactorii şi generatorii de abur sînt înconjuraţi cu ziduri groase de beton. Accesul la ei nu este permis în timpul funcţionării lor. Comanda se face de la distanţă cu ajutorul unor dispozitive automate.

Generatorul de abur este compus dintr-o serie de cazane tubulare — schimbătoare de căldură de tip obişnuit. Pentru sporirea transmiterii căldurii se folosesc în schimbătoarele de căldură ţevi de diametru mic. Dacă materialul de răcire este un metal, atunci el trece în stare topită în schimbătoarele de căldură printre ţevi, înlăuntrul cărora curge apa, care se transformă în abur. Aburul care trece de la generatorul de abur spre turbine nu este periculos.

În funcţie de temperatura şi presiunea aburului se determină randamentul total al centralei. El poate varia între 20—30 la sută. O parte din energia obţinută se consumă pentru acţionarea numeroaselor pompe şi ventilatoare. Se crede că consumul de energie pentru nevoile proprii nu va fi mai mare de 4,5—5 la sută. El este mai mic decît la termocentralele obişnuite.

Centralele electrice pe bază de energie atomică au o serie de particularităţi. Ele nu au nevoie de aer. Reactorii şi generatorii de abur funcţionează fără zgomot, nu impurifică aerul cu praf şi fum. Consumul de combustibil este infim. De pildă, cantitatea de uraniu folosită la centralele cu o putere electrică de un milion kilowaţi va fi de circa 100—200 grame pe oră.

Centralele moderne pe bază de energie atomică au nu numai sarcina de a produce energie electrică, ci şi de a obţine noi combustibili nucleari pe cale artificială. In acest scop partea centrală a reactorului poate fi făcută din materiale care se dezintegrează intens, adică materiale ce conţin o cantitate sporită de uraniu 235 sau plutoniu 239. La periferia acestor reactori se pune o căptuşeală din uraniu 238 sau din thoriu 232. Sub influenţa neutronilor care pătrund în aceste materiale, în ele are loc o serie de procese, în urma cărora nucleele de uraniu 238 se transformă în plutoniu, iar nucleele de thoriu 232 în uraniu 233. Aceste două elemente noi au aceleaşi însuşiri ca şi uraniul natural 235. Materialele cu combustibilul nou format se trimit periodic unor uzine chimice, unde combustibilul este separat în stare pură.

Reactorii folosiţi pentru obţinerea combustibililor noi poartă denumirea de reactori multiplicatori sau reactori cu o reproducere lărgită de combustibil nuclear. Interesant în acest proces este faptul că în reactorii multiplicatori cantitatea combustibilului nou obţinut poate fi mai mare decît cantitatea celui folosit. Calculul arată că o centrală cu o putere electrică de un milion kilowaţi poate reproduce în 24 ore aproape 3 kg. plutoniu, ceea ce din punct de vedere energetic este egal cu 22.000 tone cărbune din regiunea Moscovei. Fireşte, că cu cît neutronii se conservă mai bine în timpul dezintegrării nucleului, cu atît mai mare va fi eficacitatea multiplicării. Peste 30—40 ani, după ce se va fi construit un număr corespunzător de centrale pe bază de energie atomică cu reactori multiplicatori, omenirea va fi pe deplin asigurată cu combustibil nuclear pentru satisfacerea tuturor nevoilor sale.

Costul energiei produse de instalaţiile atomice cu formare concomitentă de combustibil nou, nu va fi ridicat. Atragem atenţia asupra următoarelor cifre. Dacă se presupune că un kilogram de material de fisiune costă 100.000 de ruble, atunci folosind combustibil nuclear cu un randament de 20 la sută, costul unui kilowat-oră de energie electrică ar fi egal cu 2,5 copeici. La o centrală termică, cu aceeaşi putere, folosind combustibilul cu o mare putere calorifică ce costă 12 copeici kilogramul şi cu un randament al centralei de 37,5 la sută, costul combustibilului va fi 3 copeici pentru un kilowat-oră. La construirea unei centrale pe bază de energie atomică cheltuielile iniţiale sînt încă mari.

Centralele care utilizează energia atomică au apărut de curînd. Acest domeniu al tehnicii deschide un cîmp vast activităţii de viitor al savanţilor, inginerilor şi inventatorilor. Folosirea rezervelor de energie nucleară va contribui la realizarea visului cu privire la izvoare puternice şi compacte de energie.

Savanţii sovietici depun o muncă rodnică în domeniul folosirii energiei atomice în construcţia paşnică. Noi putem fi mîndri de faptul că prima centrală electrică industrială cu o putere de 5000 kilowaţi care funcţionează pe bază de energie atomică a fost creată în U.R.S.S. La 27 iunie 1954 această centrală electrică a început să funcţioneze folosind energia atomică şi furnizînd curent electric pentru industria şi agricultura din raioanele învecinate. Savanţii şi inginerii sovietici desfăşoară lucrări continue pentru construirea unor centrale electrice industriale pe bază de energie atomică cu o putere de 50.000-100.000 kilowaţi. Fără îndoială că anii următori ne vor aduce victorii noi pe acest tărîm. Minunata realizare a gîndirii omeneşti şi puternicele forţe ale naturii vor fi folosite în scopuri paşnice, pentru binele poporului nostru şi al întregii omeniri.

(Apărut în „Comsomolscaia pravda" Nr. 218/1954)

Scrisoare către redacţie

MORALĂ DE SPORTIV SAU DE VEDETĂ?

Dragi tovarăşi,

De mult timp mă frămîntă o problemă pe care o socotesc foarte importantă. Faptele pe care le voi povesti mai jos se referă la atitudinea unor sportivi din uzina noastră, „23 August" — din Bucureşti.

Iată pe scurt despre ce este vorba:

După cum socotesc eu, astăzi, în patria noastră un bun sportiv trebuie să fie fruntaş atît în întrecerile sportive cît şi în viaţa de fiecare zi, să participe cu tot entuziasmul la îndeplinirea sarcinilor de producţie, să participe la viaţa obştească a colectivului, să ducă o viaţă ordonată, să fie modest şi plin de conştiinciozitate.

În uzina noastră sînt mulţi sportivi care prin atitudinea lor sînt exemplu pentru ceilalţi tineri muncitori. Comportarea lor în muncă şi în afară de producţie i-a făcut pe mulţi tineri să-i privească cu respect şi dragoste ca pe nişte adevăraţi sportivi fruntaşi, cu care ei se mîndresc. Aşa este şi boxeurul utemist Dănilă Done. La vîrsta de 23 de ani, datorită străduinţelor, seriozităţii cu care s-a pregătit, datorită vieţii ordonate, de adevărat sportiv, a cîştigat anul acesta mult rîvnitul titlu de campion al ţării. Şi ca Dănilă Done sînt mulţi tineri în uzina noastră.

Mie personal îmi place foarte mult jocul de fotbal. E firesc deci să fiu interesat de felul cum se comportă echipa uzinei noastre, care după cum se ştie activează în cadrul campionatului republican — categoria B — seria I.

Am observat de multe ori, atît eu cît şi alţi tineri, că în cadrul echipei noastre de fotbal se petrec lucruri cu totul neplăcute, nefireşti. Şi pot spune că mă doare ceea ce am aflat.

Deşi jucătorii se bucură de condiţii speciale, prielnice pregătirii lor sportive, în meciurile de campionat echipa noastră se comportă foarte slab. Care să fie cauza? — m-am întrebat. Şi am găsit răspunsul.

Am putut vedea atît la antrenamente cît şi în meciurile de campionat că unii jucători din echipa noastră de fotbal sînt lipsiţi complet de disciplină. Deseori la antrenamente ei se ceartă sau fac diferite „glume", în loc să se antreneze cu conştiinciozitate. Unii jucători care se socotesc mai vechi, mai „consacraţi" (Pantelimon şi Bentz) la antrenamente şi chiar la meciuri socotesc că-i mai bine să facă morală tinerilor Floroiu, Rădulescu sau Ioniţă; aceasta în loc ca întreaga echipă să muncească cu dragoste, să existe o unitate pentru succesul formaţiei noastre. Aceste neînţelegeri, fireşte, contribuie direct la scăderea randamentului echipei.

Datorită lipsei de control cîţiva din jucătorii echipei noastre de fotbal (printre care Asan şi Pîrvu) deşi figurează pe statele de plată, în diferite secţii — nu dau pe la lucru cu săptămînile, absenţele lor fiind trecute cu vederea. În schimb ei nu uită ca în ziua leafii să se prezinte pentru a-şi ridica salariile. Cu alte cuvinte, îşi fac din fotbal o profesie.

Acest lucru, pe bună dreptate ne-a indignat şi, în repetate rînduri am atras atenţia colectivului sportiv din uzină.

La toate acestea se mai adaugă şi faptul că unii din jucătorii noştri de fotbal, cum ar fi Floroiu şi Marinescu, duc o viaţă nesportivă. Pierderea timpului în diverse domenii străine de viaţa sportivă face ca aceşti jucători să lipsească nemotivat de la lucru şi antrenamente.

De asemenea, în cursul întîlnirilor, ei joacă complet lipsiţi de vlagă şi interes, ceea ce dovedeşte că pierderea unui meci de către echipa noastră, nu contează pentru ei. Acest lucru nu este de loc plăcut pentru muncitorii uzinelor „23 August" care vor ca echipa lor să aibe o comportare cît mai bună.

Mai există şi un alt aspect al acestei probleme despre care vreau să vorbesc.

Sînt în uzină o serie de tineri sportivi aşa cum este şi Ion Zamfirescu, despre a cărui muncă în producţie se pot spune numai lucruri bune. Din păcate nu este încadrat în nici o formă de învăţămînt politic, iar sub pretextul supraaglomerării din cauza antrenamentelor refuză să primească şi să îndeplinească sarcinile date de organizaţia de bază U.T.M.

Cum e şi firesc, de multe ori îmi pun întrebarea: Ce a făcut organizaţia de bază U.T.M. din uzină pentru a antrena cît mai mulţi tineri în viaţa noastră de organizaţie? Dar în privinţa educării morale a sportivilor, ce a făcut colectivul sportiv şi comitetul U.T.M.?

Din cele ce am povestit reiese clar că nu s-a făcut mai nimic. De ce s-au tolerat astfel de manifestări burgheze, care nu sînt proprii moralei noastre sportive, nedemne de ţinuta tînărului comunist?

Tinerii noştri muncitori nu sînt de acord cu această stare de lucruri. Ei cer ca sportivii noştri să fie exemplu de conştiinciozitate pentru toţi muncitorii şi să nu aibe apucături de vedete.

O înaltă atitudine morală, demnă de un sportiv nou, iată care trebuie să fie comportarea tuturor sportivilor din uzinele „23 August".

ION T. CORNEL
membru în Comitetul U.T.M. al uzinelor „23 August"

Din partea redacţiei

În fiecare zi, zeci şi zeci de cititori ai ziarului nostru îşi exprimă în scris gîndurile lor cele mai intime, poziţia lor faţă de diferite aspecte ale vieţii, critică pe cei din jurul lor ce necinstesc colectivul.

Printre scrisorile sosite la redacţie, în ultimele zile, se află şi scrisoarea publicată mai sus.

Prin problemele pe care le ridică — atitudinea de fiecare moment a sportivilor în muncă şi în viaţă, comportarea faţă de tovarăşii lor, faţă de sarcinile de organizaţie — această scrisoare a atras cu deosebire atenţia.

Redacţia socoteşte că discutarea problemelor ridicate în scrisoarea „MORALA DE SPORTIV SAU DE VEDETĂ"? ar fi bine venită, ar duce la îmbunătăţirea activităţii multor colective sportive şi organizaţii de bază U. T. M.

Redacţia invită tinerii sportivi, activiştii U.T.M., ai comitetelor de cultură fizică şi sport din ţară, şi ai asociaţiilor sportive, cadrele de antrenori, profesori, arbitri, tinerii iubitori ai culturii fizice şi sportului, să-şi spună cuvîntul!

Aprovizionarea pentru iarnă

În vederea aprovizionării pentru iarnă a oamenilor muncii, a cantinelor şi internatelor, Sfatul popular al raionului Tg. Jiu prin secţia comercială a luat din timp cele mai recomandate măsuri. Astfel, prin secţia aprozar, au fost vîndute consumatorilor pe piaţa oraşului 2770 kg. roşii, 11800 kg. cartofi, 10024 kg. varză, 490 kg. vinete, 3499 kg. ardei gras, 4740 kg. pepeni verzi, 2455 kg. castraveţi, 5060 kg. mazăre şi 3637 kg. fasole verde.

Cantinele şi internatele, au fost şi ele aprovizionate cu cantităţile necesare pentru consum în timpul iernii. În afară de legumele şi zarzavaturile obţinute de fiecare de pe terenurile din cadrul gospodăriilor anexe, ele au primit: 4500 kg. roşii, 1579 tone cartofi, 175 tone ceapă, 330 tone varză, 107 tone rădăcinoase şi 86 tone diverse legume.

Faţă de măsurile luate aprovizionarea oamenilor muncii din oraşul şi raionul Tg. Jiu s-a făcut la timp şi în bune condiţiuni, acoperindu-se toate necesităţile.

Corespondent
I. SBIRCIOG

Informaţii

Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare va da un ultim spectacol în Capitala ţării noastre, vineri 1 octombrie, ora 16, pe stadionul „23 August".

Biletele pentru acest spectacol se găsesc începînd de azi, 23 septembrie, la Centrul de difuzare a biletelor, str. Academiei 3.

★

La 20 octombrie Uniunea Artiştilor Plastici din R.P.R. va organiza în sălile Dalles o expoziţie a portretului la pictură, sculptură şi grafică.

Lucrările pentru expoziţie se primesc începînd de la 10 octombrie.

Juriul va funcţiona între 10 şi 15 octombrie.

Lucrările prezentate trebuie să fie însoţite de o notă cu specificarea numelui şi pronumelui, adresa artistului, titlul lucrării, dimensiunea şi tehnica execuţiei.

★

Miercuri dimineaţa au sosit în Capitală Teodor Tinolov Lalov, membru al Consiliului Naţional al Păcii din R. P. Bulgaria şi Todor Stanev Pondev, ziarist, şeful sectorului de propagandă al Consiliului Naţional al Păcii din R. P. Bulgaria, care ne vor vizita ţara în cadrul „vacanţelor păcii".

La Gara de Nord, oaspeţii au fost întîmpinaţi de activişti ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Cultură fizică şi sport

Sosirea delegaţiilor sportive care vor participa la campionatele internaţionale de atletism ale R.P.R.

În cursul zilei de miercuri la aerogara Băneasa au continuat să sosească delegaţiile sportive din străinătate care şi-au anunţat participarea la cea de a 7-a ediţie a campionatelor de atletism ale R.P.R. Rînd pe rînd din avioane au coborît atleţii finlandezi, islandezi, olandezi, reprezentanţii loturilor de sportivi ai Franţei, Danemarcei şi R. D. Germane. Printre cei care au venit la Bucureşti se numără atleţi binecunoscuţi în toate ţările europene prin performanţele deosebit de valoroase realizate în ultimii ani. Astfel, din delegaţia franceză fac parte cunoscuţii sprinteri Rene Bonino, Alain David, Jacques Derderian, săritorii cu prăjina Victor Sillon şi Georges Chevillard, aruncătorul de greutate Raymond Thomas şi alţii. Printre atleţii olandezi care se găsesc în Capitală se numără şi săritorul în lungime H. Visser, binecunoscut publicului nostru din cadrul meciului dintre echipele R.P.R.-Olanda.

Din echipa R. D. Germane fac parte E. Schroder, H Dittner, S. Mayer, G. Kohler, A. Klausner şi alţii

În cursul zilei de azi vor sosi în Capitală şi celelalte delegaţii de atleţi din Austria, Belgia, R. P. Bulgaria, R. P Polonă, R. P. Ungară, Luxemburg şi Suedia.

Manifestări sportive cu prilejul „Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice"

Cu deosebită bucurie, poporul nostru întîmpină în fiecare an tradiţionala sărbătoare a „Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice", care culminează cu sărbătorirea zilei de 7 Noiembrie, aniversarea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

In cadrul manifestărilor sportive ce se vor desfăşura cu acest prilej, un loc deosebit îl ocupă ştafeta „Prieteniei Romîno-Sovietice", care va transmite mesajul sportivilor noştri, glorioşilor sportivi sovietici.

Ştafeta „Prieteniei Romîno-Sovietice" este organizată în cinstea celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, constituind un minunat prilej al sportivilor romîni de a-şi exprima recunoştinţa faţă de marele popor sovietic eliberator, care ne-a deschis drumul spre o viaţă nouă şi fericită.

Ştafeta are loc între 20 octombrie şi 7 Noiembrie şi cuprinde 3 etape: Etapa 1-a: 20—25 octombrie (de la comună la centru de raion). Etapa 2-a: 26—31 octombrie (de la centrele de raion la centrul de regiune) şi Etapa 3-a: 1—7 Noiembrie. Traseele acestei ştafete sînt următoarele: Traseul 1: Baia Mare—Bistriţa—Vatra Dornei—Suceava—Iaşi; Traseul 2: Oradea—Cluj—Tg. Mureş—Gheorghieni—Bicaz—Piatra Neamţ—Bacău—Iaşi; Traseul 3: Timişoara—Arad—Deva—Sibiu—Oraşul Stalin—Tg. Secuesc—Bacău—Iaşi; Traseul 4: Craiova—Piteşti — Bucureşti — Ploeşti—Focşani — Bîrlad—Iaşi. Traseul 5: Constanţa—Tulcea—Galaţi—Bîrlad—Iaşi.

Ştafeta va fi purtată de atleţi, ciclişti, călăreţi, motociclişti, de aviaţia sportivă, iar pe Dunăre şi Marea Neagră vor avea loc schimburi de ştafete navale.

Cupa U. R. S. S. la fotbal

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

Pînă la încheierea „Cupei U.R.S.S." la fotbal, a mai rămas o lună. În prezent au mai rămas în lupta pentru titlu 13 echipe.

Întrecerile pentru „Cupa U.R.S.S." la fotbal se bucură de un mare interes. Încă din optimile de finală a fost eliminată din competiţie cea mai puternică echipă de fotbal din ţară, deţinătoarea „Cupei U.R.S.S." pe anul 1953 „Dinamo" Moscova. Nu s-au calificat mai departe de optimile de finală nici fotbaliştii echipei „Dinamo" Tbilisi. Jocul lor cu echipa „Sahtior" Stalino a durat 210 minute. După primul meci şi 30 de minute de prelungiri scorul era egal: 2-2. După regulamentul de desfăşurare a competiţiei cele două echipe s-au întîlnit din nou a doua zi. Rezultatul meciului a fost decis de un gol înscris de fotbaliştii echipei „Sahtior" în poarta dinamoviştilor. Au ieşit din luptă încă trei echipe de categoria 1-a: „Lokomotiv" Moscova, „Lokomotiv" Harkov şi „Rezervele de muncă" Leningrad.

Finala „Cupei U.R.S.S." la fotbal se va desfăşura la sfîrşitul lunii octombrie.

Intr-un port îndepărtat

Pe ecranele cinematografelor din Capitală rulează în aceste zile o nouă producţie în culori a Studioului de filme artistice din Kiev, „Intr-un port îndepărtat".

Filmul este închinat vieţii de toate zilele a marinarilor sovietici, ţinutei morale a omului înaintat.

În fotografie o scenă din film.

Viaţa U. T. M.

Experienţa noastră în munca cu brigăzile utemiste

In planul de muncă al comitetului organizaţiei de bază U.T.M. de la F.R.B., obiectivul principal l-a constituit în ultima vreme sporirea contribuţiei tineretului în producţie şi întărirea formelor de muncă specifice lui.

Cu ocazia analizei de producţie făcută cu cîtva timp în urmă de către organizaţia de partid, a reieşit că brigăzile utemiste nu-şi trăiau viaţa. Analizînd cauzele muncii noastre defectuoase cu brigăzile, am constatat că principalele deficienţe sînt urmarea faptului că brigăzilor de tineret le lipseşte controlul şi îndrumarea tehnică. În vederea lichidării situaţiei existente, s-a hotărît ca fiecare brigadă să fie ajutată de către un tehnician. Pentru traducerea în fapte a hotărîrii organizaţiei de partid, birourile de secţii U.T.M. au fost instruite să sprijine temeinic activitatea brigăzilor utemiste.

Analiza făcută de către comitetul de partid a arătat că şi munca responsabililor de brigăzi este nesatisfăcătoare. Pentru remedierea acestei situaţii au fost organizate consfătuiri în care au fost trasate clar sarcinile responsabililor de brigăzi, şi s-a arătat felul în care trebuie să muncească fiecare tînăr din brigadă în vederea îndeplinirii angajamentelor luate în întrecerea socialistă. În urma rezultatelor pozitive obţinute după consfătuirile de producţie, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. a iniţiat şi alte consfătuiri la care au participat responsabilii de producţie din birourile U.T.M. de secţie şi responsabilii de brigăzi. Datorită ajutorului primit din partea tehnicienilor precum şi datorită muncii politice dusă de comitetul organizaţiei de bază U.T.M., am reuşit să reorganizăm brigăzile utemiste din fabrica noastră şi să creăm alte brigăzi, aşa cum sînt de pildă cele din secţia de pieptănat. In prezent studiem posibilitatea creării a încă două brigăzi utemiste la secţia preparaţie. Ca un rezultat al muncii susţinute în direcţia înfiinţării de noi brigăzi şi a activităţii celor existente în fabrica noastră, am reuşit ca pînă în prezent să avem un număr de 32 brigăzi în care sînt cuprinşi peste 500 tineri. In prezent o mare parte dintre brigăzile noastre au fost confirmate brigăzi de calitate superioară.

Noi însă nu am considerat că am făcut de acum tot ceea ce se putea face pentru a spori contribuţia tineretului la întrecerea pornită în cinstea Congresului al II-lea al Partidului şi a zilei de 7 Noiembrie. Ne-am gîndit ca să organizăm lunar consfătuiri de producţie unde se analizează munca brigăzilor, se fac propuneri şi se iau hotărîri asupra felului în care tinerii vor munci pe viitor. Critica şi autocritica des folosită în consfătuirile noastre constituie un mijloc eficace de educare a tineretului în spiritul unei atitudini juste faţă de muncă. In unele din aceste consfătuiri se pune în discuţie activitatea tinerilor care lipsesc nemotivat sau a acelora care dau rebuturi. Astfel într-o consfătuire ce a avut loc cu cîtva timp în urmă, tinerii au analizat activitatea tovarăşei Gheorghe Viorica care avea absenţe nemotivate de la lucru. In urma ajutorului primit ea s-a îndreptat.

Defalcarea sarcinilor de plan se face pe brigadă, om şi maşină. Urmează apoi întocmirea programului de lucru al brigăzii. Brigăzile din întreprinderea noastră sînt organizate pe schimburi şi pe secţii. În buna desfăşurare a muncii brigăzilor, pe lîngă obiectivele privind întărirea disciplinei în producţie, noi ne-am ocupat şi de calificarea tineretului după metoda Cotlear. Astfel, numai în ultimul timp au fost calificate după această metodă un număr de peste 16 tovarăşe.

O influenţă pozitivă asupra bunei desfăşurări a muncii tineretului o are şi organizarea timpului său liber. Vizionările de filme în colectiv, întîlnirile cu oamenii de literatură unde dezbatem problemele de literatură, au dezvoltat la tinerii noştri pasiunea de a deveni cititori activi. Popularizarea experienţei înaintate, a rezultatelor obţinute de cele 32 de brigăzi din fabrica noastră se face prin staţia de radio amplificare, prin gazeta de perete şi ziarul de uzină, iar în fiecare lună la consfătuirile de producţie pe fabrică, se evidenţiază brigăzile care au obţinut cele mai însemnate realizări. Acest mod de a lucra cu brigăzile a avut o influenţă pozitivă asupra întregii munci a tineretului din fabrică. Nu este deci de mirare că secţia ring, din secţie codaşe a devenit în scurt timp secţie fruntaşă pe întreprindere, fiind declarată secţie a tineretului iar schimbul II de la ring a devenit schimb fruntaş.

Controlul muncii brigăzilor se face de către responsabilul cu producţia din biroul de secţie U.T.M. cît şi de către responsabilul tehnic de brigadă.

Preocuparea şi îndrumarea atentă de zi cu zi, a comitetului organizaţiei de bază U.T.M. a făcut ca simţul răspunderii personale a tineretului să crească considerabil. Creşte numărul tinerilor care fac propuneri de remediere a lipsurilor ce se mai manifestă.

Acordînd atenţia cuvenită participării tineretului la întrecerea socialistă în forme de organizare specifice tinereşti, noi am reuşit să antrenăm toate brigăzile utemiste în lupta pentru cucerirea titlului de cea mai bună brigadă de calitate. Brigada condusă de tovarăşa Cimpeanu Evdochia, de pildă, şi-a îndeplinit în ultimul timp sarcinile de plan zilnic cu 103 la sută, iar produsele au fost în proporţie de 99 la sută de calitate superioară. Succese asemănătoare au obţinut şi brigăzile conduse de tinerele Vasile Gherghina, Anghel Maria, Petriţoiu Antoaneta şi altele.

Cu toate succesele obţinute în munca noastră cu brigăzile utemiste, s-au mai manifestat şi o serie de lipsuri. Una dintre acestea o constituie faptul că membrii comitetului U.T.M. au considerat o bună bucată de vreme că brigăzile nu mai au nevoie de sprijin şi îndrumare. Acest lucru s-a manifestat în perioada imediat următoare zilei de 23 August. De asemenea o lipsă gravă a noastră o constituie faptul că noi ne-am interesat în mod deosebit numai de brigăzile care obţin rezultate însemnate, neglijînd activitatea brigăzilor utemiste care aveau realizări mai puţin însemnate.

Exprimînd hotărîrea fierbinte a tinerilor din întreaga filatură, ne angajăm ca în întrecerea pornită în cinstea Congresului al II-lea al Partidului şi a zilei de 7 Noiembrie, să lichidăm lipsurile ce mai frînează activitatea noastră, să obţinem noi succese în lupta pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

MARIA RUSU
Secretara comitetului organizaţiei de bază U.T.M. de la F.R.B.-Bucureşti

Invăţ limba rusă

M-am bucurat mult cînd am auzit că şi în unitatea noastră militară se va deschide un curs de limba rusă. M-am gîndit cîte foloase voi avea dacă mă voi strădui să-mi însuşesc temeinic cunoştinţele predate la acest curs.

Cu ajutorul profesorilor şi îndemnat de dorinţa mea fierbinte de a învăţa limba rusă, am reuşit din ce în ce să pătrund tot mai adînc în tainele alfabetului şi gramaticii. Simţeam tot mai mare bucurie cînd deschideam cîte o revistă, sau chiar un ziar sovietic şi înţelegeam tot mai multe din cele scrise. De se întîmpla cîte odată să nu înţeleg cîte un cuvînt, deschideam dicţionarul şi mă lămuream imediat.

Imi dau seama ce important este să-ţi însuşeşti limba rusă, mai ales pentru meseria mea de bază — mineritul. Studierea în original a lucrărilor care vorbesc despre experienţa minerilor sovietici, înseamnă a-ţi ridica tot mai mult nivelul cunoştinţelor profesionale, a obţine succese tot mai mari.

Ca militar al armatei noastre populare, limba rusă îmi va ajuta foarte mult să-mi adîncesc cunoştinţele militare şi politice, să-mi însuşesc calităţile atît de valoroase ale ostaşului sovietic.

Sînt convins că muncind zi de zi, va veni timpul cînd voi putea citi singur, în original, lucrări de literatură clasică şi contemporană ale scriitorilor ruşi şi sovietici.

Corespondent
ION CALOTA

Şi-au achitat cotele de grîu

Ţăranii muncitori din raionul Drăgăneşti, regiunea Bucureşti, şi-au achitat în întregime cotele de grîu datorate statului.

Sînt fruntaşe în predarea cotelor de grîu comuna Gostavăţu care şi-a achitat cotele în proporţie de 116 la sută, comunele Comani şi Tituleşti, în proporţie de 111 la sută, precum şi comuna Băseşti, care a predat cotele de grîu în proporţie de 102 la sută.

Numeroşi ţărani muncitori, printre care Alexandru Urlan, Gheorghe Bucică şi Ilie Dumitru din comuna Comani, Anton Opriţescu, Joia Radu Comănceanu şi Gheorghe V. Nicolae, din comuna Gostavăţu, au predat statului cantităţi mai mari de grîu sau de alte boabe decît cele prevăzute în planul individual de colectări.

Realizări frumoase s-au obţinut şi la predarea cotelor de produse animale. În predarea cotelor de carne de vită sînt fruntaşe comunele Beciu, care a predat 83 la sută din întreaga cantitate prevăzută în planul anual de colectări, Măruntei, care a predat 81 la sută din întreaga cantitate şi Crăciunei 77 la sută.

O expoziţie de animale contractate

GALAŢI. (De la corespondentul nostru).

În comuna Bujoru, regiunea Galaţi, s-a deschis zilele acestea, cu sprijinul organelor locale expoziţia de animale organizată de oficiul regional de achiziţii şi contractări de animale.

În cadrul expoziţiei sînt prezentate 70 bovine mari, 30 bovine tineret, 30 porcine, 50 ovine, 50 curcani şi un număr mare de gişte.

În ziua deschiderii, au participat zeci şi zeci de ţărani muncitori, crescători de animale din întreaga regiune Galaţi.

Cei care au venit să viziteze expoziţia s-au convins de succesele obţinute în dezvoltarea creşterii şi îngrijirii de animale de către colectiviştii şi ţăranii muncitori din sectorul individual.

Cu această ocazie au fost înmînate şi premii celor mai buni crescători de animale .

Premiul I l-a primit G.A.C. „7 Noiembrie" din comuna T. Vladimirescu, raionul Bujoru, care a contractat cele mai multe animale şi a obţinut şi cea mai mare greutate.

Premiul II l-a primit ţăranul muncitor cu gospodărie individuală Ciocan Costică din comuna Zăvoaia, raionul Călmăţui, iar premiul III ţăranul muncitor Dobre Gh. Tornea din comuna Turcoaia, raionul Măcin.

Premiu la creşterea şi îngrijirea porcinelor a obţinut şi ţăranul muncitor Palade Gluţă din comuna Bujoru, care de la contractarea unui porc şi pînă la predare l-a îngrăşat cu aproape 150 kg. Ţăranii muncitori care au predat vitele contractate au primit produse prin comerţul de întîmpinare, de la un magazin special amenajat în incinta expoziţiei.

Expoziţia de animale din Bujoru a stîrnit un viu interes în rîndurile ţăranilor muncitori.

Astfel vizitatorii convingîndu-se de avantajele ce le oferă contractările de animale au încheiat numai din prima zi 12 contractări cu O.R.A.C.A. Printre cei care au contractat se află şi ţăranii muncitori Alexandru Axinte cu doi porci, Radu Pintilie, tot cu acelaşi număr şi alţii.

— Cu ce se ocupă bărbatul tău ?
— Ţine conferinţe în legătură cu calificarea femeii...
Desen de I. DORU

Infloresc satele patriei

* *

Iniţiativa [illegible]

Prin mijlocul satului Tutana raionul Curtea de Argeş curge o apă care în timpul ploilor se revarsă mult. Pînă la retragerea apelor, ca şi după aceasta, circulaţia era întreruptă din cauza mîlului ce rămînea în urmă. Din această cauză ţăranii muncitori întîmpinau mari greutăţi în circulaţie.

Într-o zi, venind prin sat tovarăşul Anca Pavel, deputat în Marea Adunare Naţională, a stat de vorbă cu oamenii despre greutăţile lor şi a aflat şi de acest neajuns.

În seara aceleaşi zile el a discutat cu cantonierul Florea Prodan şi cu tovarăşii din comitetul executiv al sfatului popular şi au hotărît cu toţii construirea unui pod peste apă.

A doua zi dis-de-dimineaţă preşedintele sfatului popular, împreună cu cantonierul Florea Prodan, pădurarul Ion Ionescu şi căruţaşii Gheorghe Mateescu, Nicolae Simion şi Carol Mateescu au mers în pădure, au procurat materialul lemnos necesar, şi l-au transportat la locul construcţiei. Apoi deîndată dulgherii Dumitru Petrescu, Petre R. Dobra, Petre Alexe şi Vasile Creaţă au început construcţia noului pod. Pentru terminarea lui grabnică muncitorii dulgheri ca şi ţăranii muncitori Eugen Giurcă, Petre Florescu şi alţii au depus o stăruitoare muncă. Alături de ei, a muncit la construcţia podului şi deputatul Anca Pavel.

Corespondent
VASILICĂ ISPAŞOIU

Un nou cămin cultural

Ascunsă între munţi, comuna Gura-Teghii din raionul Cislău, regiunea Ploeşti n-a cunoscut în trecut binefacerile culturii. Acum în această comună se desfăşoară o rodnică activitate culturală. Tineretul antrenat de organizaţia U.T.M. din comună a obţinut însemnate succese în această direcţie. Pentru dezvoltarea continuă a activităţii culturale, ţăranii muncitori şi-au construit prin autoimpunere şi un nou cămin cultural, care a fost inaugurat de curînd.

În ziua inaugurării tot satul a îmbrăcat haine de sărbătoare. Din primele ore ale dimineţii zeci de steaguri fluturau în adierea lină a vîntului. Numeroase lozinci împodobeau satul. Pe locul unde nu de mult se aflau mormane de pămînt, moloz şi materiale de construcţie, s-au strîns sute de ţărani muncitori pentru a participa la festivitatea inaugurării căminului cultural din comună. Ei priveau cu mîndrie roadele muncii lor : clădirea mare şi încăpătoare a căminului, unde vor asculta conferinţe, vor putea lua cărţi, vor lua parte la şezători şi programe artistice şi vor viziona filme.

La lucrările de construcţie au muncit cu elan şi hărnicie Ion Mîrzescu, Ionel Petriceanu, Gh. Diaconu, Nechita Bogzoiu, Gh. Popa, învăţătorul Constantin Gosman şi alţi numeroşi ţărani muncitori.

Corespondent
GH PIRVU

SFAT AGROTEHNIC

Să însămînţăm în rînduri încrucişate şi în rînduri dese

În Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani se acordă o deosebită importanţă problemei măririi producţiei de cereale. Acest lucru se va realiza prin sporirea suprafeţei ocupate de cereale, dar mai ales pe seama sporirii producţiei de cereale la hectar.

În ceea ce priveşte suprafaţa ocupată de cereale, ea va creşte în anul 1956 pînă la 7.360.000 de hectare, din care numai grîul va ocupa 2.740.000 hectare. Producţia medie pe ţară la cereale va trebui să crească mult. Aşa de pildă, la grîul de toamnă, producţia medie va creşte pînă la 1400 kg la hectar, la secară pînă la 1300 kg., la orzul de toamnă pînă la 1500, la cel de primăvară pînă la 1200 kg. iar la ovăz pînă la 1200 kg. la hectar.

Unul din mijloacele de bază care asigură creşterea producţiei la hectar este semănatul în cele mai bune condiţiuni.

Să analizăm aceste condiţiuni şi să vedem care sînt foloasele practice ale îndeplinirii lor. Experienţa din decursul anilor a arătat că 70—80% din recoltă se datoreşte măsurilor agrotehnice ca : lucrarea solului, metode înaintate de însămînţare, aplicarea de îngrăşăminte, semănatul şi îngrijirea culturilor la timp. Restul de 20-30 de procente rămîn pe seama calităţii materialului de însămînţare şi soiului ales şi superior.

O deosebită importanţă pentru ridicarea producţiei la hectar o prezintă semănatul cu maşina în rînduri. Faţă de semănatul prin împrăştiere, semănatul cu maşina prezintă multe avantaje. Cele mai importante sînt :

Îngroparea tuturor seminţelor la aceeaşi adîncime şi legat de acest fapt, răsărirea uniformă. Aceasta se datoreşte faptului că seminţele sînt aşezate pe un strat umed, iar deasupra lor se află un strat de pămînt afînat.

Se dă la hectar o cantitate dorită de seminţe şi anume cantitatea recomandată de ştiinţă şi verificată de practică.

Plantele răsărite au un spaţiu mai mult sau mai puţin egal, iar ca urmare vor beneficia de cantităţi egale de hrană, aer, lumină şi căldură.

Buruienile sînt înăbuşite, coacerea este uniformă iar recoltatul se poate face cu uşurinţă şi la momentul potrivit.

Dintre metodele de semănat cu maşina în rînduri şi-au croit drum în gospodăriile de stat, în gospodăriile colective şi întovărăşiri, precum şi în multe din gospodăriile ţăranilor muncitori, două metode şi anume : semănatul în rînduri încrucişate şi semănatul în rînduri dese.

Proiectul de Directive prevede : *„Să se însămînţeze după metoda rîndurilor încrucişate şi în rînduri dese cel puţin 210.000 ha. de păioase în anul 1955 şi cel puţin 450.000 ha. în anul 1956.*

Semănatul în rînduri încrucişate sau mai pe scurt, semănatul în cruce — se practică în Uniunea Sovietică încă din anul 1936. Folosind această metodă, colhozurile din regiunea cerealieră din Altai au obţinut producţii record de grîu : 6.090 kg. la hectar în colhozul „Scînteia", 8.500 kg. la ha. în colhozul „Tînăra Gardă" şi altele.

În anul 1951, în ţara noastră, peste 90 la sută din gospodăriile agricole colective au semănat diferite suprafeţe cu cereale în rînduri încrucişate. Gospodăria colectivă din Găgeni, raionul Buzău, a avut un spor de peste 500 kg. grîu la hectar faţă de semănatul obişnuit. Gospodăria colectivă „Flacăra Roşie" din regiunea Ploeşti, a obţinut 2.580 kg. grîu la hectar faţă de 1.300 kg. obţinut în gospodăriile individuale unde s-a semănat obişnuit. Institutul de cercetări agronomice a experimentat această metodă în anul 1951 şi a stabilit că faţă de semănăturile obişnuite, cu maşina, se obţin sporuri de 12,1% la grîul de toamnă şi 12,2% la orz, atunci cînd semănăm în rînduri încrucişate.

În ce constă metoda şi care este superioritatea ei?

Se aleg pentru semănat suprafeţe de teren de formă pătrată sau apropiate de forma pătrată. Cantitatea de sămînţă ce se dă la hectar se majorează cu 10 la sută. Astfel dacă la semănatul obişnuit dăm 160 kg. la hectar, la semănatul în rînduri încrucişate vom da cu 16 kg. mai mult, adică 176 kg.

Se potriveşte maşina de semănat pentru jumătate din această cantitate, adică pentru 88 kg. la hectar. Cu această sămînţă semănăm suprafaţa noastră de teren într-o direcţie. Cu a doua jumătate de sămînţă semănăm de-a curmezişul primei semănături

E drept, metoda necesită mai mult timp, dar la o bună organizare şi folosire a maşinilor şi tractoarelor, acest dezavantaj dispare. Cît despre cheltuiala de muncă şi consumul de carburanţi, acestea sînt pe deplin răsplătite de sporul de recoltă pe care-l obţinem de la cerealele semănate în acest fel.

Superioritatea acestei metode reiese din următoarele fapte :

Dacă semănăm cu maşina în rînduri obişnuite pe fiecare metru pătrat cad cam 400 de boabe. Dacă distanţa dintre rînduri este de 12,5 cm., atunci pe fiecare rînd, boabele cad la o distanţă de 2 cm. unele de altele. Se ştie că rădăcinile cerealelor se răspîndesc în cerc. De aici decurge faptul că suprafaţa de hrănire a fiecărei plante trebuie să aibă o formă pătrată. Acest lucru nu se întîmplă la semănatul cu maşina în rînduri obişnuite, unde se realizează o suprafaţă alungită de hrănire a plantelor. Cînd semănăm în rînduri încrucişate şi dăm aceeaşi cantitate de sămînţă la hectar, distanţa dintre două boabe creşte la 4 cm., iar cînd majorăm norma de sămînţă cu 10 la sută, distanţa dintre boabe este de 3,68 cm. Rezultă de aici că prin semănatul în rînduri încrucişate, suprafaţa de hrănire a plantelor se apropie de forma pătrată.

Datorită acestei aşezări a seminţelor în pămînt, hrana este mai bine şi mai complet folosită, iar plantele beneficiază deopotrivă de lumină, de aer şi de căldură.

Plantele acoperă mai bine terenul, apărîndu-l de pierderile de apă prin evaporare şi în acelaşi timp ferindu-l de distrugere prin eroziune.

Semănatul în cruce cere însă parcele de formă pătrată. Pe aceste parcele, mersul în gol al maşinii de semănat se reduce de 2-3 ori faţă de parcelele de formă dreptunghiulară. Acest fapt duce la reducerea timpului necesar pentru semănat.

Semănatul în rînduri încrucişate se face cu maşinile obişnuite, cu tuburile aşezate pe două rînduri.

O altă metodă de semănat, care dă rezultate foarte bune, este semănatul în rînduri dese sau în rînduri apropiate. Pentru a realiza acest mod de semănat, există maşini speciale, ale căror brăzdare (tuburi) sînt aşezate pe 3 rînduri. Distanţa dintre brăzdare este de 7-7,5 cm.

Această metodă de semănat are aceleaşi avantaje ca şi semănatul în rînduri încrucişate în ceea ce priveşte realizarea unei suprafeţe uniforme de hrănire a plantelor. Are încă avantajul că nu necesită dublarea timpului de semănat şi a consumului de carburanţi.

Pe lîngă aceste mari avantaje, are însă şi o cerinţă specială faţă de pregătirea terenului şi anume : întrucît tuburile (brăzdarele) sînt foarte apropiate (7-7,5 cm.), terenul trebuie să fie bine lucrat, fără bolovani şi fără rădăcini de plante cultivate sau buruieni. Dacă pe teren sînt bulgări şi rădăcini, atunci brăzdarele se înfundă foarte uşor iar semănătura iese de calitate slabă. Vedem de aici că această metodă de semănat cere o bună întreţinere a pămîntului, ceea ce este posibil într-o agricultură înaintată spre care păşim noi tot mai hotărîţi.

Maşini speciale de semănat în rînduri dese există la multe staţiuni de maşini şi tractoare şi la gospodăriile agricole de stat. Există însă şi posibilitatea de a aplica metoda semănatului în rînduri dese fără maşini speciale. La multe gospodării agricole de stat din ţara noastră s-a aplicat această metodă adăugîndu-se la maşinile obişnuite al treilea rînd de brăzdare sau strîngînd brăzdarele existente într-o parte a maşinii de semănat şi reglînd avantrenurile (roţile dinainte ale maşinii) în aşa fel ca semănatul să nu se mai facă cu greşuri.

Din experienţele făcute spre a se vedea dacă semănatul în rînduri dese este superior semănatului în rînduri obişnuite, s-au obţinut următoarele rezultate : la semănatul în rînduri obişnuite recolta a fost de 2.580 kg. iar la semănatul în rînduri dese recolta a fost de 3.150 kg. la hectar, adică cu 570 kg. mai mult, ceea ce reprezintă un spor de 22,1 la sută.

Aplicarea în campania de toamnă a metodelor de semănat în rînduri încrucişate şi în rînduri dese este un mijloc de îndeplinire a sarcinii de ridicare continuă a nivelului agriculturii din ţara noastră.

Inginer **TEODOR MOSCALU**
asistent la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" — Bucureşti

Adevăratul romantism pionieresc

Stam pe malul Cibinului sub un arin şi ascultam murmurul valurilor. Era o zi frumoasă şi lunca nu-şi lepădase încă mantia-i de un verde mereu proaspăt deşi, profilate pe cerul albastru, cîrduri de cocori se îndreptau deja spre sud. Era toamnă, iar de către muntele Suru bătea un vînticel uşor ca o adiere ce trecea prin ramuri deşteptînd frunzele. Şi cum stam şi ascultam, vrînd parcă să deslușesc ce povesteşte rîul şi ce vorbesc între ele frunzele, am auzit pe un copil ţipînd dinspre livada din dreapta. Mi-am întors capul şi am putut vedea atunci cum un om — trebuie să fi fost tare rău la suflet omul acela — stîlcea în bătaie un băieţaş.

— Hei, lasă-l, dă-i pace — strigai îndreptîndu-mă către locul cu pricina.

Surprins de intervenţia neaşteptată omul încetă să mai dea în copil.

— L-am prins în livadă, tîlharul... Uite ! — izbucni şi, apucînd cămaşa băiatului, mai jos de guler, i-o sfîşie vrînd să-mi arate că-i furase prune.

— Dă-i drumul !

Am coborît cu băieţaşul sub arin şi l-am trimis să se spele pe faţă cu apă de rîu, că era zgîriat tot şi lovit. Il priveam în tăcere şi nici prin gînd nu-mi trecea să-i amintesc de povestea aceea cu prunele, cînd el deschise discuţia.

— A naibi treabă... de ce o fi dat că doar tot pentru el le-am cules — spuse în timp ce-şi ştergea faţa cu poala cămăşii.

— Cum pentru el ? — făcui mirat.

— Da — întări băieţaşul. — E un calic — continuă apoi. Eu ce nevoie am de prunele lui ? Am mai bune acasă.

Şi băieţaşul îmi povesti apoi, devenind deodată mai vesel, cum împreună cu prietenul său, care e chiar gornistul unităţii de pionieri din care face parte şi el (cu ocazia aceasta aflai că e pionier) au hotărît să-i facă una „calicului" s-o ţină minte mereu. Iată cum : vor culege prune din livada lui şi înainte de ora prînzului i le vor trimite printr-un copil împreună cu un bileţel pe care vor scrie doar două cuvinte : „poftă bună".

— Şi ce-ai cîştigat... Ai mîncat bătaie şi atît.

— Dacă m-a prins... Dar pînă la urmă tot reuşesc — adăugă repede şi ochii îi sticlîră ştrengăreşte — Ce altă treabă am, că lecţiile mi le-am făcut...

*

Mi-am amintit de întîmplarea cu prunele petrecută în Ţara Oltului, anul acesta, la sfîrşitul lui mai, cînd am făcut o călătorie prin şcolile de pe valea Bistriţei. Unele fapte m-au făcut să-mi amintesc de ea...

Valea Bistriţei e una din cele mai fermecătoare văi din ţara noastră. Eu am vizitat-o şi frumuseţile ei mi-au încîntat privirea. Am fost şi la Cheile Bicazului, vestite prin pitorescul lor, am colindat desişurile răcoroase ale pădurilor, podoabă minunată a munţilor ce străjuiesc Bistriţa de-o parte şi de alta, plutaşii m-au luat tovarăş pe drumul tumultuos al apei şi inima îmi zvîcnea cu putere cînd pluta trecea pe la aşa numitele „toance". ...Am vizitat şi locurile vestite din împrejurimi : Cetatea Neamţului, Humuleştii lui Creangă, iar într-o noapte albastră, lîngă un izvor de apă minerală, un ţînc mi-a povestit legenda despre Lacul Roşu.

Şi aşa, mergînd din sat în sat, multe lucruri interesante am aflat şi multe privelişti de basm mi-au desfătat privirea. Dar cînd intram în şcoli întîlneam de multe ori copii plictisiţi care vorbeau oficial în timp ce-şi aranjau cu gravitate cravata roşie. Mulţi din ei îşi petreceau vremea jucînd acelaşi şi acelaşi joc pe care l-au jucat şi ieri şi alaltăieri ; alţii îşi omorau timpul cum puteau, aşteptînd începerea vreunei adunări de grupă în care se va discuta despre... însemnătatea internaţională a zilei de 1 Mai. (la sfîrşitul lui mai într-o ...adunare de grupă !).

Prin însăşi firea lor, pionierii sînt dornici de fapte mai deosebite, romantice chiar. Tocmai aici se vede rolul instructorului : să le organizeze o activitate atractivă, plină de peripeţii, de întîmplări „neprevăzute".

Dar pentru asta e nevoie de pricepere, de inventivitate şi, mai ales, de dragoste, de multă dragoste pentru copii. Mulţi instructori îi lasă însă pe copii să-şi organizeze singuri activitatea. De bună seamă nu întotdeauna, sau poate numai rareori, o asemenea activitate este îndreptată către scopuri bune. In aceste cazuri pionierii nu pot fi socotiţi vinovaţi. Cînd se hotărăsc să săvîrşească o faptă, mulţi copii nu se gîndesc în primul rînd la scopul, la justeţea ei, ci o fac sub imboldul interesului ce li-l stîrneşte, aşa cum s-a întîmplat cu cel din Ţara Oltului.

...Intr-o vară, coborînd dinspre Postăvarul, am nimerit în tabăra de pionieri de la Timişul de Sus. Incă din munte am auzit veselia mare ce domnea acolo şi m-am bucurat. Iată, aici copiii se distrează cu adevărat — mi-am zis. Oare aşa era ?

Sunase deşteptarea de aproape două ore şi în curtea taberei veselia era în toi. Deodată, pe neaşteptate, se auzi goarna. Ce s-a întîmplat ? Un băietan grăsuţ şi îndesat care se afla cu gornistul strigă entuziasmat celor din jur :

— Am găsit un izvor !

Apoi începu să povestească amănunţit „marele eveniment" :

— Am trecut drumul presărat cu pietriş — spuse el arătînd cu mîna — am sărit şi şanţul şi deodată îmi apare în faţă un loc cu iarbă multă şi mocirlos. Chiar aici în spatele taberei. Măi, ce să fie ? — mă întreb: O mlaştină ? Curios încep să cercetez fiecare colţişor şi... ce să vezi : lîngă o tufă se afla un izvor...

Pionierii plecară într-acolo. Intr-adevăr — un izvor. Cineva, nu se ştie cine, veni cu o propunere : — „Să-i facem albie !..." şi ideea plăcu tuturor. Se apucară de treabă. Şi aşa, toată după amiaza aceea şi în dimineaţa următoare copiii lucrară la izvor. Se gîndiră să facă şi o moară de apă şi să îndrepte cursul izvorului către rîul Timiş unde, plănuiau ei, vor crea o cascadă.

Toate acestea sînt bune, dar liniştea ce domnea în tabără atrase atenţia celor mari. Aflîndu-se despre ce este vorba se convocă repede o adunare în care pionierii fură făcuţi cu ou şi cu oţet.

— Cine v-a dat voie ? — ţipa instructorul superior. Aţi intrat în noroi şi v-aţi murdărit ! Parcă nu mai sînteţi pionieri. Vreo trei au răcit... N-aveţi ce face ? Aveţi doar un plan bogat... Dacă cineva va mai săvîrşi un asemenea act de indisciplină, va fi trimis acasă.

Copiii se priveau ruşinaţi : într-adevăr erau ca dracii. Bluzele — stropite de noroi, pe faţă — mînjiţi. De, aşa e cînd scormoneşti în mocirlă cu beţe în loc de unelte. Dar parcă totuşi nu-i chiar atît de rău... Nici cei care au răcit nu zic altfel. Au să se însănătoşească şi gata. Adică ce, au venit în tabără să stea ca păpuşile în cutii ?

Hotărîrea e hotărîre şi ea trebuie respectată. E rău cînd pionierii, indisciplinaţi, o calcă şi mai rău însă cînd se iau asemenea hotărîri care le spulberă iniţiativa, care pun stavilă entuziasmului lor.

A doua zi dimineaţă, la sunetul goarnei, copiii se prezentară la careu mai murdari şi mai obosiţi.

— Ce-i cu voi ? — strigă furios şi înmărmurit totodată instructorul superior.

Dar pionierii fură scutiţi de răspuns prin apariţia magazionerului care, disperat, începu să se plîngă că i se furaseră noaptea toate uneltele şi nu ştie ce să facă.

Aşa s-a întîmplat la Timiş. Pionierii, dornici de lucruri interesante, noi, au dat o lecţie straşnică colectivului de conducere al taberei care, în loc să organizeze amenajarea izvorului descoperit, lucru ce-i atrăgea pe copii, s-au dovedit a fi nişte dîrji apărători ai unor planuri birocratice. Rezultatele ? Pionierii au privit pe instructori ca pe nişte oameni străini de dorinţele lor.

...Intr-o călătorie în Valea Jiului am avut o discuţie cu o instructoare de detaşament din Petroşani.

— Ce fac pionierii din detaşamentul tău? — am întrebat-o, şi ea mi-a spus unele lucruri care dovedeau o activitate săracă.

Mi-a descris şi o adunare cu tema : „Bogăţiile patriei". Cele aflate, mărturisesc, m-au surprins. Iată cum s-a desfăşurat : Subiectul a fost împărţit pionierilor pentru a-l învăţa, iar în ziua şi la ora respectivă aceştia au spus... lecţia. Da, lecţia, pentru că nu se deosebea cu nimic de o oră de curs, doar poate prin aceea că profesoara nu şedea la catedră şi nu avea catalogul la ea.

Am plecat de la această discuţie şi, pe drum, m-am străduit să-mi închipui cum a decurs adunarea şi să zăresc măcar pentru o clipă ceva, chiar şi numai o părticică, din ceea ce se cheamă viaţă pionierească. Dar n-am reuşit să văd decît copii plictisiţi privind neclintiţi pe fereastră dincolo de care se afla de fapt gîndul lor.

Tăcut, îngîndurat, am pornit-o în jos pe lunca rîului. Era către seară şi se aşternuse liniştea, iar pe malul rîului şedeau trei băieţi şi meştereau ceva. Oare ce meştereau ? M-am apropiat şi am văzut un adevărat şantier acolo ; cu drumuri, cu stîlpi, cu fire de telegraf, cu case... Unul din cei trei băieţi mă lămuri mîndru.

— Facem o mină de cărbune. Acum lucrăm la vagonete, dar... merge cam greu — spuse el — deoarece inginerul Mircea — continuă arătînd foarte grav către tovarăşul său din dreapta, un puşti ciufulit, cu cravata de pionier sucită, care ciopiea o bucată de lemn — nu prea se pricepe să facă roţi... Fără ele nu se poate.

Tîrziu, cînd s-au aprins ca licuricii stelele pe cer, m-am despărţit de harnicii constructori. Şi, nu ştiu cum, mi-a venit atunci în minte că poate cei trei pionieri sînt chiar din detaşamentul instructoarei cu care am stat de vorbă, şi-mi păru rău că nu-i întrebasem din ce unitate fac parte. Şi mă gîndii de asemenea la adunarea aceea „despre bogăţiile ţării"... Cît de interesantă putea să fie O adunare ţinută nu în clasă, ci undeva pe o pajişte. Pionierii să înveţe, să se documenteze în legătură cu această temă şi, în ziua adunării, să prezinte machete care să înfăţişeze bogăţiile ţării. Sau, mă gîndesc, ar fi putut face ceva şi mai minunat : să facă o hartă mare în relief. Pe ea să aşeze machetele. N-ar fi fost interesant, tovarăşă instructoare ?

Dar parcă asemenea lucruri interesante, atractive se pot face numai undeva pe lunca înverzită sau în munţi ? Nici decum. O clasă simplă ca oricare alta sau curtea şcolii pot fi uneori locuri foarte bune pentru a satisface setea de romantism a pionierilor.

Copiii stau în bănci liniştiţi. In clasă e cald, iar afară urlă crivăţul şi e ger năprasnic că iarna-i în toi. Dar deodată clasa dispare. Nu se mai vede catedra, nici tabla. Şi nici crivăţul nu se mai aude cum urlă, iar cerul e senin. Doar ici, colo, bulgări de nori argintii plutesc pe cer, asemenea unor gheţari pe suprafaţa oceanului. De dincolo de aceşti nori, din înălţimi ameţitoare, vine spre pămînt un punct negru ce se măreşte cu fiecare secundă ce trece. Oare ce să fie ? De la mii de metri, dintr-un avion al cărui zgomot abia se aude, s-a aruncat un paraşutist sportiv. De jos, de pe pămînt, mulţimea îl urmăreşte cu răsuflarea oprită. Trec secundele una după alta. Mai e puţin, încă puţin, şi-şi va deschide paraşuta. Dar ce se întîmplă ? Nemaipomenit ! Pămîntul e atît de aproape şi el continuă să cadă cu viteză ameţitoare. O fi defectă paraşuta ? Oare va muri ?... Iată, a ajuns atît de aproape. Cei de pe pămînt îşi astupă ochii. S-a prăbuşit ?

Nu, nu s-a prăbuşit. Paraşutistul se află aci în clasă şi vorbeşte. Nu credeţi? Iată îi întreabă pe copii dacă le-a plăcut povestirea al cărui erou a fost chiar el şi merge apoi să bage lemne în sobă că focul se stinge, iar afară e ger şi crivăţul urlă năprasnic...

*

Ce spuneţi tovarăşi instructori de pionieri ? Nu există destule mijloace atractive, care să răspundă setei de cunoştinţe şi peripeţii curajoase a pionierilor ? Nu puteţi ajuta printr-o muncă educativă, rodnică, la înflorirea în detaşamente şi unităţi a adevăratului romantism pionieresc ?

AUREL GEORGESCU

INTERVIUL ACORDAT DE HO ŞI MIN

VIETNAMUL DE NORD 22 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite:

Intr-un interviu acordat recent unui corespondent al agenţiei China Nouă, Ho Şi Min, preşedintele Republicii Democrate Vietnam, a declarat că poporul vietnamez va duce pînă la capăt mişcarea de eliberare naţională în noua situaţie creată.

Preşedintele Ho Şi Min a vorbit despre noile sarcini care stau în faţa poporului vietnamez în urma eliberării Vietnamului de nord.

El a arătat că restabilirea păcii în Indochina a fost o mare victorie pentru popoarele din Vietnam, Laos şi Cambodgia. Ea este rezultatul luptei de eliberare a popoarelor indochineze împotriva imperialiştilor străini din ultimul secol şi în deosebi rezultatul eroicei lupte armate dusă de poporul vietnamez sub conducerea Partidului Comunist din Vietnam şi a Partidului Muncii din Vietnam în ultimii opt ani.

„Mişcarea de eliberare naţională vietnameză a intrat într-o nouă fază", a declarat Preşedintele. Caracteristicele acestei faze sînt: trecerea de la război la pace, trecerea de la sate la oraşe şi de la descentralizare la centralizare. Trupele franceze au evacuat Vietnamul de nord şi vor rămîne în sudul ţării o perioadă oarecare de timp".

Analizînd aceste caracteristici, Preşedintele a menţionat că în trecut întreaga luptă şi întreaga activitate a poporului vietnamez s-au desfăşurat în condiţii de război. Acum, poporul trebuie să înveţe să lupte şi să muncească în condiţii de pace. Pînă în prezent, am preluat regiunea deltei Fluviului Roşu şi numeroase sate, comune, şi localităţi. În curînd ne vom face intrarea în oraşe mari ca Hanoi şi Haifong. In consecinţă, va fi necesar să administrăm nu numai sate, ci şi oraşe, industrii şi căi ferate. În trecut, din cauza războiului, a fost menţinută o oarecare descentralizare, în deosebi în cursul războiului de partizani. Pe atunci, această stare de lucruri era necesară şi justă. În prezent, condiţiile existente impun o conducere centralizată şi unificată. Acordul de armistiţiu prevede că forţele armate ale celor două părţi trebuie să se regrupeze vremelnic în nordul şi sudul ţării. Aceasta face necesară coexistenţa paşnică a celor două zone pentru a permite ţinerea alegerilor generale în întreaga ţară în vederea realizării unificării naţionale, independenţei şi democraţiei.

Preşedintele a arătat că poporul vietnamez îşi va consacra şi pe viitor toate eforturile cauzei mişcării naţionale democratice. Sarcinile generale ale poporului vietnamez în perioada ce urmează sînt: 1) să consolideze pacea şi să zădărnicească toate uneltirile care urmăresc torpilarea acordului de armistiţiu; 2) să depună eforturi pentru a desăvîrşi reforma agrară, a restabili şi ridica producţia, a mări capacitatea de apărare naţională şi a construi Vietnamul de nord, şi 3) să realizeze unificarea naţională, independenţa şi democraţia.

„Avem multe de făcut pentru a consolida armistiţiul şi pacea, a spus preşedintele Ho Şi Min. Trebuie să preluăm toate oraşele şi satele recent eliberate pe care trebuie să le administrăm bine, trebuie să vindecăm rănile războiului, să refacem economia naţională, să dezvoltăm comerţul exterior şi schimburile comerciale dintre sat şi oraş.

Trebuie să întărim Partidul Muncii din Vietnam, regimul democratic, armata populară vietnameză şi alianţa dintre muncitori şi ţărani. Trebuie să cîştigăm de partea noastră burghezia orăşenească, pe intelectualii şi moşierii cu vederi înaintate; să aplicăm în mod just o politică de libertate a cultului, să întărim unitatea patriotică a întregului popor al ţării, să lărgim şi să dezvoltăm Frontul Naţional Democrat Unit din Vietnam. Vom depune eforturi pentru a atrage de partea noastră pe toţi cei care se pronunţă pentru pace, unificare, independenţă şi democraţie şi le vom întinde mîna indiferent dacă în trecut au colaborat sau nu cu cealaltă parte. Prin consultări şi tratative, pe bază de egalitate şi avantaje reciproce, vom normaliza relaţiile noastre cu Franţa şi vom dezvolta legăturile comerciale şi economice cu această ţară. Vom întări unitatea şi prietenia dintre cele două popoare. Vom stabili relaţii cu Laosul şi Cambodgia pe baza celor cinci principii: respectul reciproc pentru integritatea teritorială şi suveranitatea fiecărei ţări; neagresiunea; neamestecul în treburile interne ale celorlalte ţări; egalitatea şi avantaje reciproce, precum şi coexistenţa paşnică".

„Această nouă situaţie, a spus în continuare preşedintele Ho Şi Min, cere din partea noastră o muncă neobosită. Întreaga noastră muncă va fi călăuzită de o politică justă. Tot ce vom face va fi dictat de interesele păcii, unificării, independenţei şi democraţiei".

„Aşa, de exemplu, a continuat preşedintele Ho Şi Min, în oraşele eliberate preocuparea noastră de căpetenie va fi ocrotirea şi reconstruirea lor. De aceea, după intrarea noastră în aceste oraşe, sarcina noastră va fi să ocrotim avutul obştesc, să menţinem ordinea publică şi să asigurăm desfăşurarea normală a vieţii în aceste oraşe, să repunem în funcţiune fabricile, să redeschidem şcolile, să restabilim viaţa comercială, să normalizăm aprovizionarea cu alimente şi articole de primă necesitate, să asigurăm aprovizionarea normală cu apă şi curent electric, să repunem în funcţiune serviciile poştale, transporturile, spitalele şi celelalte servicii de utilitate publică. Funcţionarii şi întregul personal vor rămîne la locurile lor de muncă şi vor primi salariul ca şi pînă acum".

În încheiere, preşedintele Ho Şi Min a spus: „Ne mai aşteaptă desigur numeroase dificultăţi şi obstacole. Sperăm însă că datorită luptei unite a întregului partid, a întregii armate şi a poporului din întreaga ţară, va fi făurit un Vietnam nou, democrat, paşnic, unit şi independent".

Lucrările Adunării Generale O.N.U.

NEW YORK 22 (Agerpres). — În dimineaţa zilei de 22 septembrie Adunarea Generală O.N.U. şi-a început lucrările prin convocarea Comitetului politic în vederea alegerii preşedintelui acestuia. Reprezentantul Columbiei F. Urrutia a fost ales preşedinte al Comitetului politic. Au avut apoi loc şedinţe ale celorlalte comitete. Au fost aleşi în unanimitate: Thors (Islanda) — preşedinte al comitetului politic special; Copland (Australia) — preşedinte al Comitetului pentru problemele economice şi financiare; Jiri Nosek (R. Cehoslovacă) — preşedinte al Comisiei pentru problemele sociale, umanitare şi culturale; Al Ashaa (Siria) — preşedinte al Consiliului de tutelă.

Ca preşedinte al comitetului pentru probleme administrative şi bugetare a fost ales reprezentantul Taillandei, Sarasin.

Reprezentantul Cubei, Garcia Amador, a fost ales în unanimitate preşedinte al comitetului juridic.

A fost ţinută apoi o şedinţă plenară a Adunării generale în cadrul căreia au fost aleşi şapte vicepreşedinţi ai Adunării şi anume reprezentanţii Angliei, Birmaniei, Uniunii Sovietice, Franţei, Ecuadorului, S.U.A., gomindanistul.

În felul acesta Adunarea generală a terminat alcătuirea comitetului general compus din preşedinte, şapte vicepreşedinţi şi şapte preşedinţi de comitete.

Succesul pavilionului sovietic la Tîrgul internaţional de la Izmir

IZMIR 22 (Agerpres). — TASS transmite:

La 21 septembrie a avut loc închiderea celui de al 23-lea Tîrg internaţional de la Izmir. Pavilionul sovietic a fost vizitat de preşedintele Turciei, Gelal Bayar, care a fost întîmpinat de Podţerob, ambasadorul U.R.S.S. în Turcia, şi de Rîbalcenko, directorul pavilionului sovietic.

Gelal Bayar a examinat cu atenţie obiectele expuse, manifestînd un deosebit interes faţă de maşinile agricole.

Anul acesta, la Tîrgul de la Izmir au participat 17 state, printre care Anglia, Franţa, Polonia, Italia, Ungaria şi altele. Potrivit relatărilor ziarelor turceşti, în decurs de o lună tîrgul a fost vizitat de peste 1.500.000 persoane, dintre care aproximativ 80% au vizitat pavilionul U.R.S.S.

Mărfurile expuse de Uniunea Sovietică au stîrnit un deosebit interes în cercurile de afaceri din Turcia. Pe adresa direcţiei pavilionului au sosit numeroase comenzi pentru mărfuri sovietice din partea unor firme turceşti.

Lipsa de profesori în S. U. A.

WASHINGTON 22 (Agerpres). — Situaţia învăţămîntului în Statele Unite este atît de proastă încît chiar Samuel Brownell, comisarul pentru educaţia naţională, a fost nevoit să recunoască în faţa comisiei Camerei Reprezentanţilor pentru instrucţiunea publică, că în S.U.A. lipsesc în momentul de faţă 120.000 de învăţători şi 300.000 de săli de clasă. „Noi pierdem în fiecare an, a adăugat el, mai mulţi învăţători decît pregătesc şcolile noastre. Şi dacă această evoluţie se va menţine în acelaşi ritm, în anul 1960 vom avea 292.000 de învăţători mai puţin decît avem nevoie".

Măsuri rasiste împotriva evreilor în S. U. A.

NEW YORK 22 (Agerpres). — Oficialităţile americane continuă să întreprindă măsuri rasiste discriminatorii împotriva populaţiei.

Potrivit relatărilor presei, 38 de funcţionari evrei care lucrau în serviciile armatei americane au fost concediaţi.

„Liga americană împotriva discriminării rasiale" a înaintat o notă de protest împotriva noii măsuri cu caracter fascist luată de autorităţile militare ale S.U.A.

TELEGRAMA

Către

Adunarea reprezentanţilor populari din întreaga Chină

PEKIN

Cu ocazia primei sesiuni a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne vă transmite un călduros şi sincer salut frăţesc.

Poporul romîn se bucură din toată inima şi urmăreşte cu un deosebit interes marile realizări obţinute de Republica Populară Chineză în domeniul politic, economic şi cultural pe drumul construirii socialismului, oglindite în prima constituţie cu adevărat democratică a Chinei, adoptată în actuala sesiune a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină.

În numele poporului romîn, Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne urează poporului chinez noi şi mărete succese în munca şi lupta pentru făurirea unei vieţi fericite şi continua întărire a Chinei democrat populare.

Să se întărească şi să se dezvolte necontenit prietenia dintre poporul romîn şi poporul chinez.

PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAŢIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

Note

De ce a demisionat Piccioni

La un an şi cinci luni după descoperirea pe o mică plajă de lîngă Roma a cadavrului unei tinere, ministrul de externe al Italiei, Attilio Piccioni, este obligat să demisioneze. Deci descoperirea tragică făcută pe malul mării a pus capăt carierei ministeriale a lui Piccioni, provocînd de asemenea mari dificultăţi întregului guvern italian.

Care sînt faptele?

...11 aprilie 1953. Un ucenic care se ducea la lucru descoperă pe plaja de la Tor Vaianica, în apropierea Romei, cadavrul tinerei Wilma Montesi din Roma în etate de 23 ani. Cercetările au fost efectuate rapid şi totul lămurit. Wilma Montesi nu s-a sinucis, nu a fost omorîtă ci s-a înecat. Cu aceasta, cercetările au fost închise. Toată lumea se liniştise, inclusiv cei ce aveau pe conştiinţă crima, pînă într-una din zilele lunii octombrie a anului trecut cînd a apărut pe piaţă revista de mic tiraj „Attualita". Revista publica un articol al directorului ei, Silvano Muto, care scria: „Wilma Montesi a murit deoarece a prizat prea multă cocaină în oraşul Capocotta, în cursul unei orgii la care participau personalităţi ale înaltei societăţi din Roma". Ziarele au reluat pe larg această ştire arătînd că la Capocotta se găseşte castelul de vînătoare a lui Ugo Montagna, cunoscut om de afaceri.

Silvano Muto a fost dat în judecată pentru calomnie, iar procesul a stîrnit un interes deosebit în rîndurile opiniei publice. Se aşteptau probele care să susţină afirmaţiile din „Attualita".

Audierea tinerei Anna Maria Caglio, prietenă cu Montagna, a durat două zile şi a reieşit cu claritate că sînt amestecaţi în moartea Wilmei Montesi, în primul rînd, Ugo Montagna, tipul clasic al aventurierului, fost agent al gestapoului, al poliţiei fasciste italiene O.V.R.A. şi care cu rapiditate s-a îmbogăţit la Roma luîndu-şi şi titlul de marchiz. În „cazul „Montesi" au fost implicaţi şi Piero Piccioni fiul ministrului de externe demisionat, Alfonso Spataro, fiul secretarului adjunct al partidului democrat-creştin, Tomaso Pavone, şeful poliţiei italiene.

Dar dezvăluirile ulterioare au arătat că „afacerea Montesi" nu este decît un capitol — şi încă nu cel mai grav — din marea carte de acuzare a unor înalte personalităţi politice italiene. Astfel, în raportul secret al poliţiei semnat de colonelul de jandarmi Pompei, se arată că au mai existat plîngeri împotriva lui Montagna dar ele nu au fost urmate de cercetări. Există chiar şi o scrisoare a Annei Maria Caglio către fostul prim-ministru al Italiei, Fanfani, dar care a rămas tot fără urmări publice. Nici nu se putea întîmpla altfel cînd, după cum arată însăşi raportul oficial al poliţiei şi care, sub presiunea opiniei publice a trebuit să fie dezvăluit, Montagna făcea afaceri suspecte împreună cu cei citaţi mai sus şi cu Spataro deputat şi secretar adjunct al partidului democrat-creştin, contele Riccardo Galeazzi Lisi medicul personal al Papei, Corrado Bernardini procurorul tribunalului Vaticanului, generalul de brigadă Gioveni Gatta din ministerul apărării, generalul Fallacio din statul major.

Implicarea sau chiar numai citarea unor asemenea nume în proces fac de înţeles presiunile făcute pentru muşamalizarea afacerii. S-a mers de la internarea unui om sănătos într-un ospiciu care cunoştea amănunte asupra crimei şi pînă la şantajarea primului ministru Scelba care a fost ameninţat cu dezvăluirea legăturilor pe care se afirmă că le-a avut cu faimosul bandit sicilian Giuliano (o altă afacere senzaţională care deocamdată nu a avut urmări) dacă nu se închide dosarul Montesi. Dar înăbuşirea scandalului nu mai era posibilă. Devenise clar că Wilma Montesi nu a murit înecată.

Aşa că nu e de mirare, că nu un ziar de scandal, ci gazeta franceză cu prestigiu în lumea burgheză — „Le monde" a scris că „enigma poliţienească (cazul Montesi N.N.) s-a transformat într-o chestiune de stat care ameninţă să devină cel mai mare scandal politic de după război".

Şi acest scandal a dus în primul rînd la demisia lui Pavone, şeful general al poliţiei italiene care avea legături cu Montagna şi care a încercat să îndrume ancheta pe o cale falsă. Apoi Piccioni şi-a prezentat şi el demisia însă Scelba a respins-o. Desvăluirile ulterioare l-au silit însă pe Scelba să accepte demisia ministrului de externe. O ştire transmisă de agenţia France-Presse anunţă de asemenea arestarea lui Piero Piccioni şi a lui Ugo Montagna.

Acum situaţia cabinetului italian e foarte şubredă. Aceasta desigur nu numai din cauza compromiterii unor fruntaşi politici bine cunoscuţi în cazul Montesi ci în primul rînd din cauza crizei generale a politicii americane în Europa, criză care se reflectă şi în Italia. In cadrul guvernului la care participă mai multe partide, şi în primul rînd partidul democrat-creştin, nu există unitate, divergenţele accentuîndu-se după respingerea C.D.E.-ului în Franţa. De altfel nici chiar în rîndurile partidului democrat-creştin nu există un singur punct de vedere. Cazul Montesi a venit să adîncească criza din acest partid, principalul sprijinitor al politicii americane în Italia. Democrat-creştinii s-au compromis în această afacere căci „pentru o parte a opiniei publice — scrie tot „France observateur" Piero Piccioni întruchipează de azi înainte partidul democrat-creştin". Deci un criminal devine simbolul unui partid care slujeşte cică pe dumnezeu şi pe papă, dar după fapte e mai sigur că serveşte lui belzebut.

In lumina acestei situaţii sînt de înţeles lamentările revistei americane „Collier's" sau cele ale lui „New York Times" care scrie că „guvernul nestabil al premierului Scelba, a cărui orientare este spre apus, a slăbit". Iar cunoscutul ziar conservator englez „Observer" scrie că: „Increderea opiniei publice faţă de guvernanţii actuali ai Italiei a fost compromisă în cel mai serios mod".

Noul ministru de externe Gaetano Martino care este un fruntaş al partidului liberal a fost pînă acum ministru al instrucţiunii. Desigur însă că nu o schimbare de persoană va duce la ieşirea din criză a guvernului italian. In orice caz patrioţii italieni au repurtat o serioasă victorie obligînd ca „afacerea Montesi", care reflectă corupţia unor cercuri politice burgheze, să fie adusă la lumina zilei şi ca vinovaţii să fie arestaţi.

SERGIU BRAND

Cu privire la poziţiile Angliei, Franţei şi S. U. A. în problemele legate de reînarmarea Germaniei occidentale

STRASSBOURG 22 (Agerpres). — Odată cu discursul rostit de Mendes-France la Strassbourg unde a prezentat noul plan al guvernului privitor la reînarmarea Germaniei occidentale prin includerea ei în blocul militar al puterilor occidentale, Franţa a trimis guvernelor celorlalte opt state care participă la viitoarea conferinţă de la Londra un memorandum în care sînt expuse pe larg propunerile franceze.

Observatorii diplomatici care au examinat noua „variantă" franceză arată că ea se deosebeşte de formulele americană şi britanică de înlocuire a C.D.E.-ului nu prin fondul său, ci prin căile de realizare. In esenţă, cele trei variante pentru refacerea militarismului german se pot rezuma la următoarele: Statele Unite cer reînarmarea imediată a Germaniei occidentale prin admiterea acesteia direct şi imediat în blocul Atlantic; guvernul britanic preconizează înarmarea republicii de la Bonn întîi în cadrul pactului de la Bruxelles şi ulterior în blocul Atlantic; planul francez prevede şi el admiterea în viitor a Germaniei occidentale în blocul nord-atlantic după ce va fi fost inclusă în pactul de la Bruxelles, dar, pentru a crea poporului francez iluzia că înarmarea vest-germană ar putea fi limitată în cadrul organismelor citate mai sus, premierul Mendes-France a propus crearea unui aşa-numit organ de control al armamentelor ţărilor participante. Or, cercurile americane şi vest-germane care cer drepturi nelimitate pentru refacerea potenţialului militar german refuză să accepte măcar ideea existenţei unui control.

După cum era de aşteptat, nu au întîrziat nici reacţiile de la Washington. Corespondentul agenţiei France Presse vorbeşte de „lipsa de entuziasm" cu care a fost primit la Washington planul lui Mendes-France, iar United Press relatează: „Inalte oficialităţi guvernamentale au admis că Statele Unite sînt pesimiste..." şi nu şi-au ascuns nemulţumirea faţă de noile soluţii franceze.

Comentatorul diplomatic al ziarului „New York Times", Reston, scrie că planul francez „nu corespunde speranţelor secretarului de stat Dulles" şi adaugă că la Washington se bănuieşte că premierul francez a insistat asupra tratatului de la Bruxelles pentru a limita în viitor rolul Statelor Unite în ce priveşte reînarmarea Germaniei.

Corespondenţii de presă de la Bonn vorbind despre reacţia lui Adenauer şi a cercurilor oficiale în urma citirii textului cuvîntării lui Mendes-France arată că „ei au fost enervaţi şi contrariaţi".

La Londra însă, cercurile oficiale au adoptat în legătură cu noul plan francez o atitudine caracterizată de ziarul „Times" prudentă, dar nu negativă. La Ministerul de Externe britanic s-a recunoscut că guvernul francez este în favoarea reînarmării Germaniei occidentale dar s-a arătat că francezii pun prea mult accentul pe controlul asupra armamentelor contingentelor europene ale blocului atlantic. Un purtător de cuvînt al Ministerului de Externe britanic a declarat că „tezele franceză şi engleză privind soluţia de schimb pentru contribuţia germană după respingerea C.D.E. nu sînt de fapt de neîmpăcat".

Presa engleză se arată totuşi nemulţumită de faptul că planul francez cere Angliei să se lege prea mult de continentul european în chestiunea reînarmării Germaniei.

La 28 septembrie urmează să se deschidă conferinţa de la Londra a celor nouă ţări în legătură cu reînarmarea Germaniei. Corespondentul agenţiei United Press, comentînd evenimentele din ultimele zile, în special poziţiile guvernelor S.U.A., Angliei şi Franţei, îşi exprimă părerea că „întrevederile de la Londra vor întîmpina numeroase dificultăţi".

Declaraţia delegaţiei partidului laburist care a vizitat R. D. Germană

BERLIN 22 (Agerpres) — Agenţia A.D.N. a transmis textul declaraţiei făcute de delegaţia partidului laburist englez care a vizitat Republica Democrată Germană la invitaţia Biroului Conferinţei internaţionale pentru rezolvarea paşnică a problemei germane. Din delegaţie au făcut parte membri ai partidului laburist: Frank Beswick şi Mark Hewtson — deputaţi în Camera Comunelor; U Hopkins, membru în Comitetul executiv al organizaţiei din Londra a partidului laburist; E. Bedford, secretar al Comitetului politic al organizaţiei din Londra a partidului cooperatist; J. Sale, activist sindical; docentul M. Barrett-Brown.

În declaraţie membrii delegaţiei arată că s-au întîlnit cu primul ministru şi cu alţi miniştri din guvernul R. D. Germane printre care ministrul Afacerilor Externe, ministrul Afacerilor Interne şi ministrul Comerţului Interior şi intergerman. Am avut prilejul să stăm de vorbă despre interesele comune cu fruntaşi ai sindicatelor din Germania răsăriteană şi ai mişcării cooperatiste precum şi cu reprezentanţi ai ştiinţei şi ai partidelor politice.

Deosebit de interesantă a fost pentru noi convorbirea cu dl. Schmidt Wittmack despre problemele unificării Germaniei. Noi am văzut destule pentru a ne convinge că felul cum este prezentată de obicei în Anglia viaţa din Germania răsăriteană este denaturat. Am fost deosebit de puternic impresionaţi de faptul că nu se fac nici un fel de pregătiri militare sau agresive.

Sîntem convinşi că năzuinţa tuturor oamenilor cu care am stat de vorbă despre unificarea Germaniei pe calea tratativelor, în condiţii care includ alegeri libere, este sinceră şi poate da rezultate acceptabile atît pentru ţările din Răsărit cît şi pentru ţările din Apus.

Pentru unirea şi organizarea tineretului francez

Guy Ducoloné

membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez

Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Francez a subliniat că „partidul trebuie să considere munca în rîndurile tineretului drept una dintre cele mai urgente şi hotărîtoare sarcini ale lui". Menţionarea principiilor leniniste ale muncii în rîndurile tineretului, cuprinse atît în raportul la congres cu privire la problemele muncii în rîndurile tineretului, cît şi în rezoluţia adoptată de congres cu privire la această problemă, prezintă importanţă pentru întregul partid şi constituie un ajutor preţios pentru comuniştii care lucrează în organizaţiile de tineret.

În actuala situaţie din Franţa, cînd se desfăşoară marea luptă pentru independenţă naţională, pace şi democraţie, luptă care cuprinde mase tot mai largi ale populaţiei, trebuie să depunem eforturi deosebite pentru ca întregul tineret să fie unit şi să participe la această luptă de partea clasei muncitoare şi a poporului.

Interesele tineretului, năzuinţele lui, aspiraţiile lui se împletesc strîns cu interesele, năzuinţele şi aspiraţiile naţiunii, constituind un tot întreg. Revendicările diferitelor categorii de tineri de a li se acorda dreptul de a căpăta o calificare, dreptul la învăţătură, la muncă şi odihnă, se contopesc cu marile nevoi ale naţiunii în ceea ce priveşte cadrele de muncitori calificaţi, tehnicieni, învăţători şi profesori, oameni de ştiinţă. Apărîndu-şi drepturile, tineretul luptă implicit pentru viaţa ţării însăşi, pe care el vrea s-o vadă liberă şi independentă.

Meritul Partidului comunist constă în aceea că el a exprimat în cuvinte clare această comunitate de interese. Într-adevăr, tineretul nu poate cunoaşte bucuria şi fericirea, dacă ţara lui este încătuşată în lanţuri, subordonată unor interese străine, contrare propriilor ei interese. Promovînd politica sa naţională, Partidul comunist acordă întregii generaţii tinere posibilitatea de a lupta pentru uşurarea şi îmbunătăţirea necontenită a situaţiei ei.

Partidul, ca forma cea mai înaltă de organizare a clasei muncitoare, îşi asumă pe bună dreptate răspunderea politică pentru unirea tinerei generaţii — parte integrantă a frontului de luptă al tuturor forţelor naţionale şi democratice.

Subliniind cu toată tăria greaua situaţie a tineretului, congresul al XIII-lea al partidului a arătat marea răspundere pe care o au pentru această situaţie guvernanţii care s-au succedat la putere de la 1947 încoace. Închiderea şcolilor de meserii, al căror număr oricum este insuficient, împiedică tineretul de a căpăta o specialitate. Greutăţile de care se lovesc familiile de ţărani crează o situaţie insuportabilă pentru copiii lor, care nu au posibilitatea de a-şi înjgheba o gospodărie proprie. În multe cazuri stagnarea industriei nu permite tinerilor deţinători de diplome să-şi folosească cunoştinţele şi aptitudinile. Tinerii care vor să se căsătorească nu pot găsi locuinţele necesare. Politica agresivă a guvernanţilor francezi şi războiul din Indochina au dus la introducerea serviciului militar de 18 luni.

Vestea încetării focului în Indochina, pentru care tineretul Franţei a luptat atît de energic, a fost întîmpinată cu imensă bucurie. Această victorie a forţelor păcii este o victorie a poporului şi a tineretului, şi tineretul intenţionează să-şi continue lupta, ştiind că numai dacă va urma această cale el poate să obţină îmbunătăţirea condiţiilor de trai.

Încetarea operaţiunilor militare în Indochina, respingerea de către Adunarea Naţională a Franţei a tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană" contribuie la intensificarea luptei tineretului împotriva reînvierii militarismului german sub orice formă a lui, îndeamnă tineretul să pună problema satisfacerii revendicărilor lui, care poate fi realizată numai prin micşorarea cheltuielilor militare şi, în special, prin reducerea serviciului militar la 15 luni şi prin folosirea miliardelor de franci care erau înghiţite de război.

În raportul despre munca în rîndurile tineretului, prezentat la congres, tov. François Billoux a subliniat marile posibilităţi pe care le au comuniştii în ceea ce priveşte cucerirea şi atragerea maselor largi ale tineretului la lupta hotărîtă. El a amintit cuvintele lui V. I. Lenin:

„...Nu este firesc, oare, că la noi, partidul revoluţiei, precumpăneşte tineretul? Noi sîntem un partid al viitorului, iar viitorul aparţine tineretului, noi sîntem un partid de inovatori, iar tineretul urmează totdeauna cu multă bucurie pe inovatori. Noi sîntem partidul luptei pline de abnegaţie împotriva vechiului putregai, iar la lupta plină de abnegaţie primul va merge întotdeauna tineretul".

Pornind de la aceasta, congresul al XIII-lea a stabilit următoarele direcţii principale ale muncii partidului: a apăra revendicările şi drepturile tineretului — ale tinerilor muncitori, ţărani, studenţi, recruţi şi soldaţi, a duce lupta în rîndurile tineretului înăuntrul organizaţiilor lui împotriva ideologiei burgheze sub orice formă s-ar manifesta ea: a ajuta tineretului în organizarea, educarea sa, în cunoaşterea adevăratelor cauze ale actualei lui situaţii, a-i arăta necesitatea şi perspectivele luptei.

★

Pentru a duce cu succes această muncă partidul trebuie să aibă un program propriu de muncă în rîndurile tineretului, trebuie să se adreseze direct tinerilor şi să le arate ce luptă duce el insuşi. Dar asta încă nu este deajuns. Trebuie, de asemenea, ca tineretul să aibă organizaţiile sale proprii şi independente.

La congres s-a arătat că asemenea organizaţii democratice şi independente de tineret ca Uniunea tineretului republican din Franţa (U.T.R.F.) şi Uniunea tinerelor fete din Franţa (U.T.F.F.) nu au încă în rîndurile tineretului acea influenţă pe care ar trebui s-o aibă. Mai mult chiar, în ultimii ani aceste organizaţii au slăbit considerabil. În legătură cu aceasta, congresul a arătat: „Faptul că sute de mii de tineri şi tinere nu intră în rîndurile Uniunii tineretului republican din Franţa şi Uniunii tinerelor fete din Franţa este o urmare directă a muncii politice insuficiente a partidului în rîndurile tineretului, a neglijării condamnabile a muncii de ajutorare politică şi practică a acestor organizaţii".

Pornind de la indicaţiile congresului şi de la învăţămintele care decurg din munca efectuată în această direcţie, din iniţiativa U.T.R.F. şi U.T.F.F. a fost pregătit şi între 10 şi 14 iulie s-a desfăşurat la Paris primul festival naţional al tineretului francez. Acest festival s-a desfăşurat sub lozinca: „Tineretul vrea să trăiască fericit într-o Franţă liberă, puternică şi iubitoare de pace". Pregătirea şi desfăşurarea festivalului au contribuit în mare măsură la intensificarea luptei tineretului pentru pace şi, în special, împotriva războiului din Indochina, împotriva „comunităţii defensive europene" şi pentru reducerea duratei serviciului militar.

În zilele pregătirii pentru festival au avut loc într-o serie de departamente adunări ale tinerilor muncitori metalurgişti, mineri, ţărani, elevi ai şcolilor de meserii, liceeni. La aceste adunări au fost discutate problemele luptei pentru realizarea drepturilor tineretului. Adunări asemănătoare au fost ţinute în uzine, în şcoli şi la sate. In acelaşi timp organizaţiile de bază ale U.T.R.F. şi U.T.F.F. au organizat cele mai diferite manifestări culturale şi sportive. Au fost create şi apoi s-au pregătit să participe la concursul festivalului coruri, cercuri de artişti amatori etc. În ajunul festivalului zeci de mii de tineri şi tinere s-au adunat pentru a participa la ştafeta care a străbătut întreaga Franţă, la diferite manifestări, festivităţi şi adunări. În departamentul Bouches-du-Rhône au participat la diferite manifestări peste 15.000 de persoane, în departamentul Sena — peste 25.000.

Festivalul a avut un foarte mare succes în rîndurile tineretului şi ale populaţiei. Cu toată dorinţa sa de a interzice festivalul, cu tot refuzul său de a acorda participanţilor la festival cîteva săli şi stadioane, guvernul nu a reuşit să împiedice desfăşurarea acestei manifestări. La festival au participat 25.000 de delegaţi din partea tinerilor şi tinerelor din întreaga ţară. Au avut loc zeci de reprezentaţii la care au asistat circa 100.000 de spectatori. Ziua tinerelor fete, organizată în timpul festivalului, a arătat ce loc important în luptă ocupă tineretul feminin. Această zi a confirmat necesitatea de a avea în condiţiile din ţara noastră o organizaţie independentă a tinerelor fete. Uniunea tinerelor fete din Franţa poate şi trebuie să grupeze în rîndurile sale masele largi ale tinerelor fete din ţara noastră. În ziua apărării drepturilor tineretului a fost elaborată o Cartă a tineretului francez; în cadrul a 17 conferinţe profesionale au fost formulate revendicările categorice ale tineretului şi elaborate metodele de luptă pentru satisfacerea lor. În întrecerile sportive, culturale şi la concursul de lucru manual au luat parte circa 2.000 de persoane: tineri sportivi, pictori, poeţi, membri ai cercurilor de artişti amatori, tineri muncitori şi elevi ai şcolilor de meserii.

Participarea activă a miilor de tineri şi tinere la festival a fost o expresie a năzuinţelor tineretului de a lupta pentru o viaţă fericită.

Datorită desfăşurării iniţiativei organizaţiilor de tineret, în rîndurile lor intră un mare număr de tineri şi tinere. 10.000 de tineri şi tinere au intrat în rîndurile Uniunii tineretului republican din Franţa. Mii de tinere au aderat la Uniunea tinerelor fete din Franţa. În cursul festivalului şi după festival au fost create sute de noi organizaţii de bază ale acestor uniuni.

Aceste succese au fost realizate în primul rînd datorită faptului că organizaţiile de partid au dus o muncă mai largă şi mai concretă în rîndurile tineretului. Presa de partid, în special ziarul „L'Humanité" şi „France Nouvelle" au început să acorde mai multă atenţie muncii în rîndurile tineretului. Aceste ziare au citat în ultimul timp în coloanele lor zeci de acţiuni întreprinse de organizaţiile de bază, datorită cărora au fost create noi organizaţii de tineret şi întărite cele existente.

În departamentul Bouches-du-Rhône, datorită ajutorului primit din partea celulelor de partid, în rîndurile Uniunii tineretului republican din Franţa au intrat 1.000 de noi membri, 120 de persoane au intrat în Uniunea tinerelor fete din Franţa, au fost create 24 de organizaţii de bază ale U.T.R.F. şi cîteva organizaţii de bază ale U.T.F.F. Ajutorul din partea partidului se acordă în cele mai variate forme. În departamentul Alpii Maritimi, de pildă, biroul federaţiei de partid a elaborat un plan concret de muncă în rîndurile tineretului. Planul prevede, printre altele, organizarea a numeroase adunări de tineret, dintre care şase adunări vor fi ţinute la Nissa. Secţia de partid din oraşul Rivesaltes (departamentul Pirineii răsăriteni) a organizat pentru tineret o reuniune la care au fost puse bazele pentru crearea unor organizaţii de bază ale Uniunii tineretului republican din Franţa şi Uniunii tinerelor fete din Franţa. În decurs de două săptămîni în departamentul Seine-et-Oise au intrat în U.T.R.F. 150 de tineri. Planul de muncă al comitetului federaţiei de partid prevede crearea a 50 de organizaţii de bază ale U.T.R.F. şi 30 de organizaţii de bază ale U.T.F.F. La Paris au intrat în aceste uniuni 1.000 de noi membri şi au fost create încă 35 de organizaţii de bază.

Desigur, mai sînt multe de făcut pentru ca pe lîngă fiecare celulă de partid, aşa cum a cerut congresul al XIII-lea al partidului, să fie creată o organizaţie democratică de tineret. Chiar şi rezultatele parţiale, obţinute pînă acum, confirmă că această sarcină poate şi trebuie să fie îndeplinită.

Una din principalele condiţii pentru ca activitatea întregului partid în ceea ce priveşte unirea şi organizarea tineretului Franţei să fie încununată de succes este pregătirea unor tineri activişti comunişti, chemaţi să lucreze în organizaţiile de tineret. Conducerea partidului nostru depune în această direcţie toate eforturile, ea cere organizaţiilor şi activiştilor comunişti să arate o grijă deosebită muncii ideologice, educării marxist-leniniste a tineretului şi să organizeze în acest scop şcoli, reuniuni, conferinţe, biblioteci etc.

Cu sprijinul activ al Partidului comunist, organizaţiile democratice de tineret din Franţa au toate posibilităţile de a se întări, de a deveni organizaţii de masă şi de a lucra cu şi mai mult succes la unirea tineretului în lupta lui pentru satisfacerea revendicărilor imediate, pentru independenţă naţională şi pentru pace.

Din ziarul „Pentru pace trainică, pentru democraţie populară" nr. 38 (306).

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii